

Altın Madalyon

Kasım 2015 SAYI:7

ÇİZGİ ROMAN
SEVDALILARI...

ONLINE DERGİ

GREEN LANTERN
"YEŞİL GÖZLERİNDEN
MUHABBET KAPTIM"

**MISTER NO'NUN
İZİNDE
"MANAUS"**

**"KAN
YAŞANDIR"**
ÇİZGİ ROMANI DEVAM EDİYOR!

**"MARVEL
CINEMATIC UNIVERSE"**

ÖYKÜLERİYLE
ALPER KAYA
KADRI KEREM

BU SAYIDA

- 3** MERHABA!
- 4** OKUYAMADIĞIMIZ CONAN ÇİZGİROMANLARINA BİR GÜZELLEME Fatih Uzun
- 11** KAN YAŞAMDIR-2 (ÇİZGİ ROMAN) Kadri Kerem Karanfil & Abbas Bağca
- 15** LOCH NESS'İN GİZEMİ Alper Kaya
- 17** HERGE'NİN MARKALARI-2 Levent Suberk
- 19** ŞİİR Selami Hoca
- 20** RISE OF THE MARVEL CINEMATIC UNIVERSE Gürkan Göksu
- 29** KARİKATÜR Levent Suberk
- 30** GREEN LANTERN "YEŞİL GÖZLERİNDEN MUHABBET KAPTIM" Rıza Umar Gürsu
- 38** ŞİİR Engin Gül
- 40** DERBY! Kadri Kerem Karanfil
- 44** MISTER NO'NUN İZİNDE "MANAUS" Hüseyin Gazi Ateş
- 56** TÜBİTAK "SAKLI DÜŞMAN" Murat Karadayı
- 60** ANİMECİNİN REHBERİ Engin Gül
- 63** ÖLÜMDEN ÖNCE BİR HAYAT VAR MIDIR.. Doğa Demiray
- 66** KARALAMALAR (Fan Sayfamız)

Bu sayıda katkıda bulunan yazarlarımızdan bazılarının internet ortamında kendilerine ulaşabileceğiniz diğer adresleri :

Fatih Uzun
<http://barbarconan.blogspot.com.tr/>

Murat Karadayı
<http://birazyazalim.blogspot.com/>

Alper Kaya
<http://www.alperkaya.org/>

Kadri Kerem
<http://kadrikeremkaranfil.blogspot.com/>

daha fazlası için
www.altinmadalyon.com
adresini ziyaret edin

Altın Madalyon

ONLINE DERGİ

ÇİZGİ ROMAN
SEVDALILARI...

Başımız Çizgi Roman
Kültürü Dergisi

YIL:4 SAYI:7

GENEL SAYI:8

KASIM 2015

Kapak İllüstrasyonu
Dorukhan Özcan

Editör

Hasan Anaç

Redaksiyon

Umut Taydaş

Dergi ve Kapak Tasarım

Yunus Meyra

(Levent Suberk'in
sayfalarının tasarımı
kendisine aittir)

YAYIN KURULU

Abbas BAĞCA

Hasan ANAÇ

Mesut KORKMAZ

Rıza Umar GÜRSU

Yunus MEYRA

E-Mail Adresimiz

admin@altinmadalyon.com

Forum Adresimiz

www.altinmadalyon.com

Blog

http://altinmadalyondergi.

blogspot.com.tr/

Facebook

http://www.facebook.com

/groups/2748470

89233019/

Herkese merhaba,

Çizgi roman severlerin buluşma yeri Altın Madalyon'un sizlere sunduğu e-dergilerin 7. sayısıyla karşınızdayız. Bu sayıda da sizleri çizgi romanın büyüdü dünyasına sokmak için elimizden geleni yaptığımızdan emin olabilirsiniz. Neler yok ki...

Kapak resmi geçen sayıda olduğu gibi bu sefer de sevgili Dorukhan'dan. Tanıdık bir piper, çok bildik semalarda sizleri selamlıyor.

Konu Mister No'dan açılmışken sevgili Hüseyin Gazi Ateş sizleri Mister No'nun o gizemli dünyasında, Brezilya'da bir yolculuğa çıkarıyor. Gitti, gezdi, gördü ve yazdı. Size de çizgi romandaki Manaus ile gerçek Manaus'u karşılaştırmak kaldı.

Kadri Kerem & Abbas Bağca ortak yapımı çizgi dizi "Kan Yaşamdır" ikinci bölümüyle sizlerle.

Yakın zamanda Türkçe basılacağı kesinleşen Green Lantern ve ailesi hakkında Rıza Umar Gürsu forumdaki yazılarını gözden geçirerek ve revize ederek sizlere Green Lantern yazı dizisi hazırladı. Hal Jordan ve arkadaşlarının maceralarının geniş özetlerini artık burada da okuyabileceksiniz. İlk bölümü bu sayıda.

Forumumuzun comics ve çizgi roman uyarlaması film/diziler konusunda birliktişlerinden Gürkan Göksu sizleri yıllardır içinde olduğumuz Marvel'in Sinematik Evreni'ne davet ediyor. Bu güzel derlemeyle konuya daha hakim olabileceksiniz.

Conan denince akla gelen birkaç isimden olan Fatih Uzun bizlere okuyamadığımız Conan çizgi romanları hakkında bilgiler veriyor. Neler kaçırdık acaba?

En sağlam animecilerden Engin Gül'ün rehberine bu sefer Monster takılıyor.

Geçen sayı aramıza katılan Levent Suberk, Ten Ten içinde geçen markaları tanıttığı dizisine bu sayımızda da devam ediyor.

Sevgili Murat Karadayı "Tübitak - Saklı Düşman" incelemesiyle e-dergimizin yazar kadrosuna dâhil oluyor. Az bilinen bu çizgi roman hakkında ilginç bir bakış açısı kazanabilirsiniz.

Yaşayan ölümler dergimizi de istila ediyor. Doğa Demiray sizlere bir zombi dosyası sunuyor.

Edebiyat köşemizde sevgili Selami Hoca ve Engin Gül'ün şiirleri bizi karşılıyor.

Dergimizin ilk sayısından beri her sayıda bizlerle olan Alper Kaya ve Loch Ness'in Gizemi yeni bölümüyle karşımızda. Bakalım ihtiyar Marty amca'yı neler bekliyor.

Bir diğer güzel öykü de Kadri Kerem Karanfil'den.. Adı "Derbi". Keyfini çıkarmak sizden.

Bu sayıda ilk defa olmak üzere fan kulüp bölümümüzü açtık. Burada çizgi roman seven dostların amatör çalışmalarına yer vereceğiz. Gençken neler yapmışız bir bakalım.

İşte böyle sevgili dostlar. Dolu dolu bir dergi daha. Amatör ruhumuzla çizgi roman sevgimizi harmanladık ve bugünlere geldik. Planımız aynı heyecanla devam etmek. Ama siz de gelin. Bizi yalnız bırakmayın. Yazılarınızla, şiirlerinizle, hatta çizimlerinizle. Daha önce de söylediğimiz gibi, bu dergi sizin! Bir sonraki sayıda görüşmek üzere. Sizleri eski bir dostla başbaşa bırakıyoruz. Sevgiler.

"Hayat ne kadar güzel, hoş
Haydi durma sevgiline koş.
Özgürsen ve cebinde varsa para
Düşünme kara kara"

Rıza Umar GÜRSU

CONAN

OKUDUĞUMUZ VE OKUYAMADIĞIMIZ 2 CONAN ÇİZGİROMANLARINA BİR GÜZELLEME

FATİH UZUN

İşbu makale 6. sayıda yayınlanmış olan "Okuduğumuz ve Okuyamadığımız Conan Çizgi Romanlarına Bir Güzelleme" adlı yazının devamı mahiyetindedir.

Öncelikle hangi çizgi romanları okuyamadığımızın bir listesini yapmak gerekirse; Dark Horse'un 2002 yılında Barbar Conan'ın çizgi roman haklarını aldıktan sonra günümüze kadar yayımladığı seriler, mini seriler, one-shotlar ve diğer yayınların listesi kronolojik olarak aşağıdadır:

- 1) *Conan #0: Efsane* (2003), 1 fasikül.
- 2) *Conan* (2004–2008), 50 fasikül.
- 3) *Conan ve Midora'nın Kızları* (2004) (*Conan And the Daughters of Midora*), 1 fasikül.
- 4) *Conan ve Gwahlur Mücevheri* (2005) (*Conan And the Jewels of Gwahlur*), 3 fasikül.
- 5) *Conan ve Khita'nin İblisleri* (2005–2006), (*Conan And the Demons of Khitai*), 4 fasikül.
- 6) *Conan: Thoth'un Kitabı* (2006), (*Conan: Book of Thoth*) (2006), 4 fasikül
- 7) *Conan: Beleş Çizgiroman Günü Özel Yayını* (2006), (*Conan: Free Comic Book Day Edition*), 1 fasikül.
- 8) *Conan ve Ölülerin Şarkısı* (2006, (*Conan And the Songs of the Dead*) (2006), 5 fasikül

- 9) *Hiborya Maceraları:San Diego Çizgiroman Fuarı Eşantiyonu (2006), (Hyborian Adventures: SDCC Free Giveaway)*, 1 fasikül.
- 10) *Conan ve Geceyarısı Tanrısı (2007), (Conan And the Midnight God)*, 5 fasikül.
- 11) *Conan: Ganimet (2007), (Conan: Trophy)*, 1 online 8 sayfalık yayın.
- 12) *Kimmeryalı Conan (2008-2010), (Conan the Cimmerian)*, 26 fasikül.
- 13) *Conan ve Çılgın Kral Gaul (2009), (Conan And the Mad King of Gaul)*, 2 online 8 sayfalık yayın.
- 14) *Conan: Tacın Ağırlığı (2010), (Conan: The Weight of the Crown)*, 1 fasikül.
- 15) *Conan: Ölülerin Busesi (2010), (Conan: Kiss of the Undead)*, 1 online 8 sayfalık yayın.
- 16) *Conan: Kralların Yolu (2010-2012) (Conan: Road of Kings)*, 12 fasikül
- 17) *Kral Conan (2011-2014), (King Conan)*, 20 cilt.
- 18) *Conan: Dönüşü Olmayan Ada (2011), (Conan: Island of No Return)*, 2 fasikül.
- 19) *Barbar Conan (2012–2014), (Conan the Barbarian)*, 25 fasikül.
- 20) *Conan: Güneşin Çocukları (2012), (Conan: Children of the Sun)*, 1 online 8 sayfalık yayın.
- 21) *Conan ve Kara Kıyıların Hayaletleri (2012-2013), (Conan: The Phantoms of the Black Coast)*, 5 fasikül.
- 22) *Conan ve Kara Çemberin İnsanları (2013-2014), (Conan and the People of the Black Circle)*, 5 fasikül.
- 23) *İntikamcı Conan (2014-), Conan the Avenger* 13 fasikül, devam ediyor.
- 24) *Conan/Red Sonja (2015)*, 4 fasikül.

Kaynak: *Wikipedia, Conan (Dark Horse Comics)*

Bu listenin ilk iki sırasındaki maceralar ülkemizde *Lal Kitap* tarafından yayımlanmıştı. Bu maceralarla ilgili tanıtıcı yazım için e-dergi 6. sayıya bakabilirsiniz. Şimdi listeden sırayla gidecek olursak:

CONAN VE MIDORA'NIN KIZLARI

Bilhassa Conan çizimlerini beğendiğim, işte özlediğimiz Conan bu şekil ve endamda olmalı dediğim ve eski günleri hatırlatan bir kapakla yayınlanan Dark Horse'un 2004'te yayımladığı 48 sayfalık one-shot. Yazar ve çizer koltuğunda sırasıyla *Jimmy Palmiotti* ve *Mark Texeira* varken, kapak ressamı *Mark Texeira*.

Bu macera aynı zamanda Dark Horse'un yayımladığı ilk one-shot olma hüviyetinde. Bu maceranın 50'lik serinin henüz 10'lu hanelere ulaşmadan piyasaya sürüldüğünü ve fasikülün sonundaki okuyucu mektuplarında 50'lik serinin ilk maceralarının heyecanını görebiliyorsunuz.

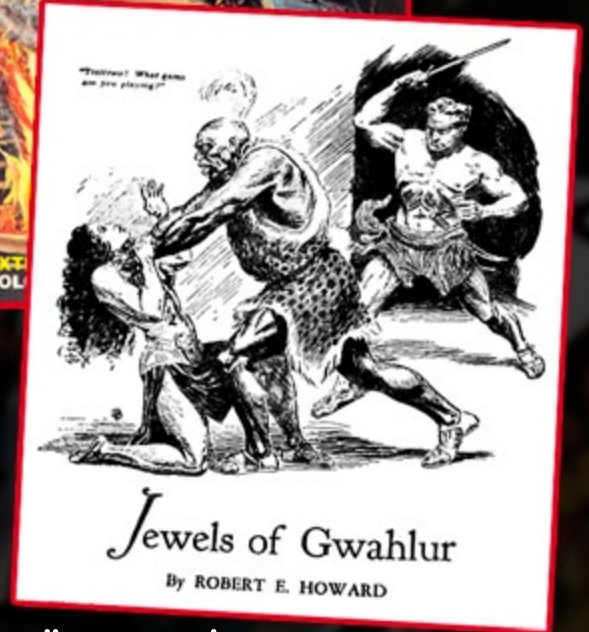
Genel olarak çizimlerini beğendiğim fakat öykünün vasatın altında kaldığı ve senaryodaki boşlukların haddinden fazla olduğunu söyleyebileceğim bir macera. Yazar herhalde bazı bölümleri okuyucunun hayal gücüne bırakmış veya konsept uymadığı için hikâye bayağı kırılmış. Bu macera daha sonra forumda tanıtımlarını yaptığım ve önümüzdeki sayı e-dergide de yineleyeceğim *"The Island of No Return"*, *"The Scarlet Citadel"*, *MySpace Dark Horse Presents #11* ve *USA Today*'de yayımlanmış olan kısa maceralarla birlikte *"The Daughters of Midora and Other Stories"* adıyla TPB olarak da yayınlandı.

Macera zaten kısa olduğu için tanıtımı da kısa geçeceğim:

Bir kralın ikiz kızlarından biri olan naif prenses *Hannah* kralın terfi ettirmediği (*Hiborya Çağı*'nda bile kariyer önemli) büyücü veziri tarafından kaçırılır. Kızı kurtarma görevi de yine bir bahtsızlık sebebiyle zindanda yatmakta olan Conan'a ve kaçırılan prensesin ikizi olan *Vanesa*'ya verilir. Kral'ın gözünde *Hannah* daha değerlidir ve tahtın varisidir. *Vanesa* ise savaşçı gibi yetiştirilmiştir.

Yanlarına iki adam daha alan Conan ve ekibi, yolda büyücünün zombi savaşçılarıyla savaşır ve nihayetinde sürpriz bir finalle macera sonlanır. Aslında Conan çizimlerini, maceranın finalini, zombi savaşçıları vs görünce macerayı biraz uzun tutsalar oldukça iyi bir iş çıkabilirmiş gibi duruyor ama olmamış ve belli ki Dark Horse'un acemiliğine gelmiş.

Kısacası Dark Horse'un Conan evrenine el attıktan sonra çıkarttığı bu ilk *one-shot* ne yazık ki hüsrarla neticelenmiş.

CONAN VE GWAHLUR MÜCEVHERİ

Gwahlur Mücevheri bizzat Robert E. Howard tarafından yazılmış aynı adlı bir öykünün çizgi roman adaptasyonu oluyor. 4 bölümden oluşan bu öykü ilk defa 1935 yılında *"Weird Tales"* dergisinde yayınlanıyor. Çizgi roman adaptasyonu ise ilk defa 1977 yılında *SSOC #25*. sayıda *Roy Thomas* ve *Dick Giordino* tarafından yapıldı. İkinci ve şimdi tanıtımını yapacağım uyarılama ise 2005 yılında *P. Craig Russell*'in yazıp çizdiği olan adaptasyon oluyor. Daha önce söyledim mi bilmiyorum ama hem yazıp hem de çizen sanatçılara saygım sonsuzdur. Bu macera Conan'ın kral olmadan önce yaşadığı son maceralardan biri olma özelliğini de taşıyor. Demek ki Conan'ın *Akilyona* ordusuna katılmadan önce atıldığı ve 30'lu yaşlarının sonlarında olduğu bir dönem diyebiliriz.

Gwahlur'un Dişi denilen efsanevi mücevherinin *Keshan* ülkesinde terk edilmiş bir şehir olan *Alkmeenon*'da muhafaza edildiği rivayet edilmektedir. Conan da bu rivayetin peşinden mücevheri aramaya koyulur. Bu esnada da *Keshan* ordusunda paralı asker olarak komşu ülke *Punt*'a karşı *Keshan* askerlerini eğitmektedir. Bu esnada *Stigyalı* bir haydut olan *Thutmekri* ve *Şemli* ortağı *Zargheba* da aynı niyetle *Keshan*'a gelmişler ve *Punt*'un diğer bir komşusu olan *Zembabwei*'ye mücevherin birazı karşılığında bir ittifak önermişlerdir. *Keshan*'ın büyük rahibi *Gorulga* ise bu kararın ancak *Alkmeenon*'un mummyalı kahini *Yelaya*'ya danıştıktan sonra olacağını bildirir ve birlikte mücevher arayışına çıkarlar.

Terk edilmiş şehirde doğaüstülüğün ilk atmosferi kehanet üzerinde bir entrikaları da beraberinde getirir. *Zargheba* getirdiği *Korinhialı* köle bir kızı kahin kılığına sokarak bir oyun oynar ve rahiplere mücevheri *Thutmekri*'ye vermesini ister. İlk başta canlanan kahinden ürken Conan daha sonra dönen dalavereyi anlar. Sonra olaya *Bit-Yakin* isimli bir gezgin de dâhil olur. Bu gezgin bu şehirde önceden yaşamış ve çeşitli kehanetlerde bulunmuştur. Ölümünden sonra da ölümsüz hizmetçileri onun kontrolünden kurtulmuş ve antik şehirde yaşamaya devam etmişlerdir. Bu goril benzeri vahşi yaratıklar mücevheri almaya gelen rahipleri ve soyguncuların tamamını katletederler. Sağ kalmayı başaran Conan mücevheri içeren sandığı ele geçirse de köle kızı kurtarmak için bu ganimetten vazgeçmek zorunda kalır ve kızla beraber terk edilmiş kentten kaçarlar.

Kurgusu sağlam bir öyküye dayanan bu heyecan verici macerada göze çarpan noktaysa *kaprili* Conan çizimi oluyor. Ayrıca 30'lu yaşların sonlarında olması gereken bir Conan'ın biraz daha olgun çizilmesini beklerdim.

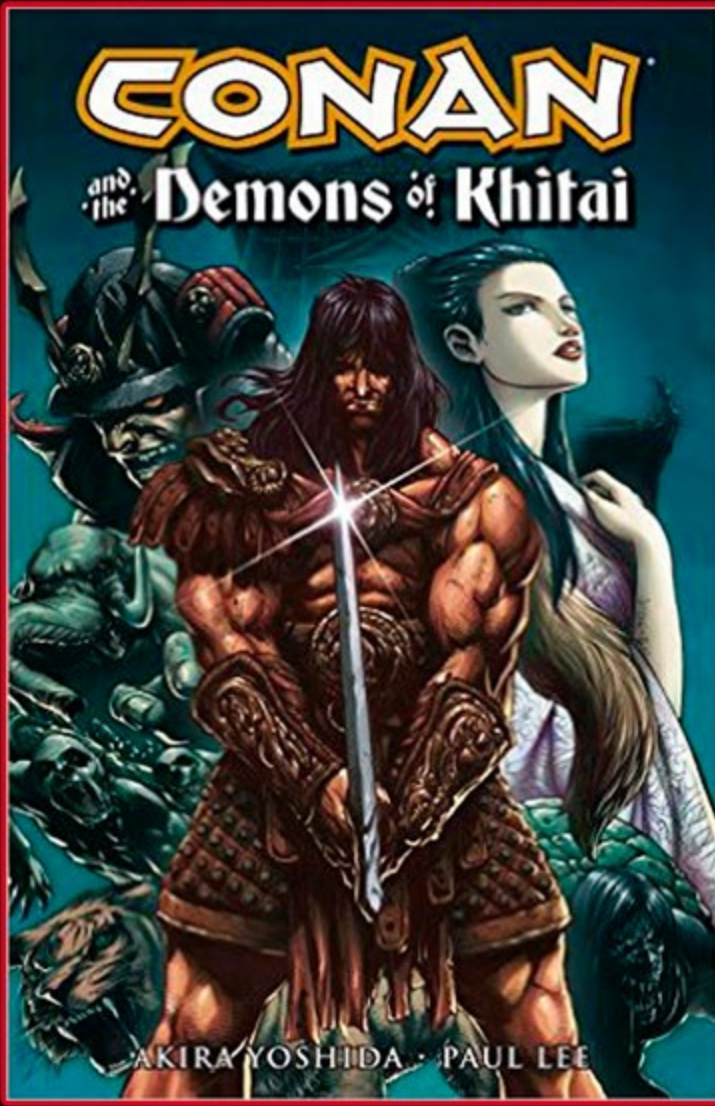

CONAN VE KHİTA'NİN İBLİSLERİ

Erken dönem bir Kral Conan macerası. Çizimler ve öykünün başlangıcı fena olmasa da genel olarak pek tutmadığım bir hikâye oldu.

2005 yılında çıkan bu mini serinin yazarı *X Men*, *Fantastik Dörtlü*, *Wolverine* ve *Elektra*'dan bildiğimiz Japon *Akira Yoshida*, çizeri ise *Buffy*'i çizen *Paul Lee*. Serinin başarılı kapaklarını da *Pat Lee* yapmış. Çizimlerini de öyküsü gibi pek beğenmediğimi itiraf etmeliyim.

Konuya gelecek olursak; çiçeği burnunda *Akilonya Kralı* Conan sarayına Uzak Doğu'dan gelen bir elçi vasıtasıyla gizemli Uzak Doğu ülkesi *Khитай* ile açık ticaret yapma teklifi ve bu gizemli ülkeyi ziyaret için bir davet alır. Danışmanları, "Bu boyu kısıtlara güven olmaz Hakanım, varın etmeyin kendiniz gitmeyin" diye dil dökseler de saraydan biraz uzaklaşıp hava alayım diye düşünen Conan, "Davete icabet etmemek bizim örfümüzde yok" der ve yanına 3-5 asker ve *Kara Ejder* lejyonun meşhur komutanı *Pallentides*'i de alarak yola çıkar.

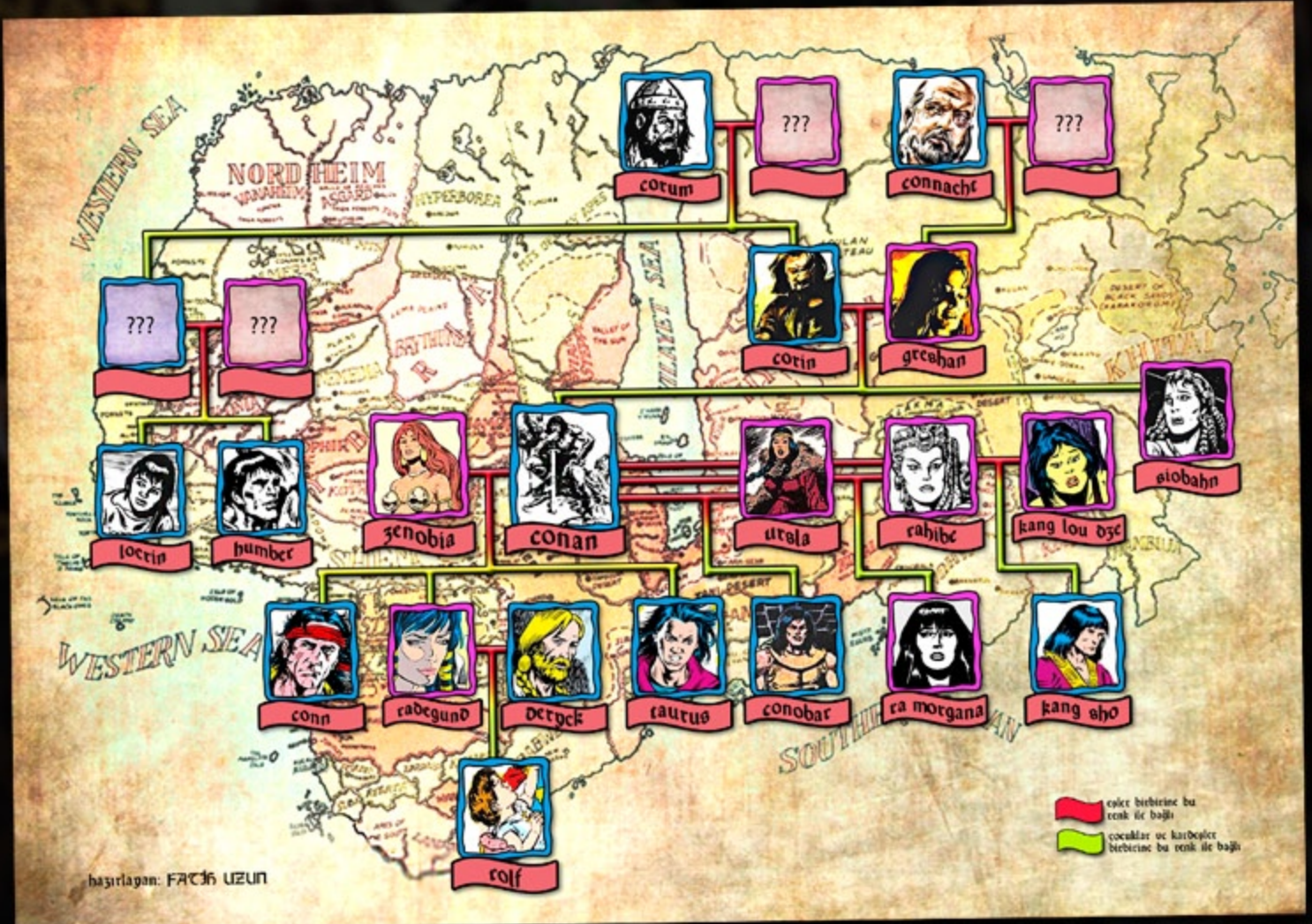
Akilonya'dan *Khitai*'ye yol uzun tabii. O kadar uzun ki *Hiborya Çağı* haritasını gözünüzün önüne getirin... (birçok standart haritada *Khitai*'nin yer almadığını sadece "*Khitai*'ye giden yol" yazan bir kılıcın olduğunu hatırlarsınız) işte o kadar kumpasın, entrikanın içinde Conan tahtını bırakıp 3-5 askerle ta *Akilonya*'dan ebesinin *Khitai*'sine gider.

Neyse az giderleri, uz giderler, dere tepe düz giderler ve sonunda *Khitai ormanlarına* varırlar. Fakat ormanda dev bir ayaklı tosbağanın saldırısına uğrarlar. Gafil yakalanan askerler canavar tarafından parçalanırken, *Pallentides* de ağır yaralanır Conan ise tabii ki canavarın işini bitirir. Bu arada *Khitai* bir grup asker olay mahaline gelir. İzole yaşayan ve yabancılardan pek hazzetmeyen bir halk olan *Khitaililer* gereksiz bir hesap sorma olayına girince Conan içlerinden birini temizler ve sonra kafasına yediği sopayla gözünü açtığında kendini bir *Khitai* şehrinde bulur. *Pallentides*'in ise tedavi edilmektedir. Neyse burada da pek misafirce karşılanmayan ve kral olması felan pek takılmayan Conan şehrin yöneticisi tarafından neden geldiği konusunda sorgulanırken kendisine gelen elçiden ve izlemesi için verdiği haritadan bahseder. Haritayı gören yönetici bunun lanetli bir manastırın yolunu gösteren bir harita olduğunu ve Conan tarafından çalındığını ima edince Conan sinirlenerek ortalığı birbirine katar ve kendisine haritayı getiren kişiyi bulacağını iddia ederek uzlaşmaya varır.

Rivayete göre, yıllar önce şehrin en sevilen ve usta savaşçısı çıldırarak önüne geçeni ve o zamanki yöneticiyi öldürerek kutsal bir kılıcı almış ve lanetli manastıra gitmiştir. Kılıcı almaya giden de bir daha geri dönememiştir. Conan yanına daha tam iyileşmemiş Pallentides'le beraber 3 kişi daha alarak yola çıkar yolda vahşi maymunlarla ve farklı yaratıklarla savaşır. Tapınakta bir fili öldüren Conan yıllar öncede böyle ama daha soylu bir yaratıkla karşılaştığını anlatır (*Fil Kulesi*'ne gönderme). Hikâyenin finalinin maymunlarla savaşırken tekrar yaralanan ve ormanda başının çaresine bakmak için bırakılan *Pallentides*'i bulan vahşi bir kabile reisinin anlattığı *Uzak Doğu* fablıyla entegre edilerek anlatılması oldukça hoş olmuş. Neyse bu iyi başlayan ama 4 fasikülde bitmesi gerektiği için hiç bir karakterin derin anlamda bile incelenmediği macerada Conan kötüyü bulur, kafasını keser ve kılıcı alıp iade ederek ülkesine geri döner.

Conan'ın *Uzak Doğu maceraları* oldukça kısıtlıdır, bu sebeple uzun soluk potansiyeli olan bu öyküyü çabuk harcamışlar. Arada geçen birkaç karakter var ama öyküye pek etkileri olmadığı için yazmaya gerek görmedim. Yalnız bir dip not düşeyim de içimde kalmasın. Conan'ın bu macerada boş durmayıp hallendiği *Uzak Doğulu* dilber de Conan'ın gayri meşru oğlu *Kang Sho*'nun anası olan *Kang Lou Dze* olabilir. Ayrıntılı bilgi için *e-dergi 6. sayıda* yayımlanan ve dünyada bir ilk olan *Barbar Conan Soy Ağacı*'na bakabilirsiniz.

Devamı bir sonraki e-dergide...

RAHİBİN AĞZINDAN KELİMELERDEN BAŞKA BİR ŞEY DAHA ÇIKIYORDU ŞİMDİ. SANKİ SOYLEDİĞİ SÖZCÜKLER CİSMANİLEŞİYORDU. DUDAKLARININ ARASINDAN SİYAH BİR DUMAN SÜZÜLMEMEYE BAŞLAMIŞTI.

DUMAN BİLİNC SAHİBİYMİS GİBİ HAREKET EDİYORDU.

HAVADA YILAN GİBİ KIVRILARAK İLERLEDİ VE BAŞSIZ İSKELETİN ETRAFINI SARDI.

KİRLENMİŞ BİR RUHTU SANKİ.

RAHİP SUSMUŞTU ARTIK. BİR AN İSKELETE BAKTI. SONRA KAFASI AĞIR AĞIR SOL OMZUNA DOĞRU DÜŞTÜ,

ARDINDAN DA YERE YİĞİLİP KALDI, İPLERİ KESİLMİŞ BİR KUKLA GİBİ.

AÇIK KALAN GÖZLERİ HALA EFENDİSİNE DİKİLYDİ.

BASININ TAM YANINDAKİ ÇÜRÜMÜŞ YAPRAKLARIN ARASINDAN BİR KIRKAYAK KAFASINI UZATTI.

BELKİ DE GÜVENLİ BİR YUVA SANMIŞTI ADAMIN AÇIK AĞZINI.

NE KADAR ŞANSLI OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYORDU.

ASIRLAR ÖNCESİNDEN PLANLANAN...

İLERLEYİP İKİ DUDAĞININ ARASINDAN SÜZÜLÜP İÇERİYE DALDI.

TOPRAK KÜPÜ TUTAN DİĞER RAHİP İŞE DÖNÜP BAKMADI BİLE ONA.

BU KUTSAL GECEİNİN BİR PARÇASI OLMAK...

KELİMELERLERLE TARİF EDİLMESİ İMKANSIZDI BUNUN.

DUMAN KEMİKLERİN İÇİNE
İŞLEYİP GÖZDEN KAYBOLDU.

AYNI ANDA İSKELETİN
PARMAK KEMİKLERİ
HAREKET ETMEYE BAŞLADI.

**SONUNDA!
SONUNDA!..**

KÖPEKLER ULLUMAYA DEVAM EDİYORDU.

TOPRAĞIN ALTINDAN İSE
DAHA KORKUNÇ SESLER
YÜKSELİYORDU.

ALEVLERİN İÇİNDE BASAMAKLAR BELİRMİŞTİ. SONSUZLUĞA
DOĞRU UZANIYORLARDI SANKİ.

KIZILA BOYANMIŞ İNSAN TEPESİ
SİLİKLESMEME, ÇİĞLİKLER KISIL-
MAYA BAŞLAMİŞTİ.

TEPE SİLİKLESTİKÇE BASAMAKLAR
DAHA DA BELİRGİNLEŞİYORDU.

SONUNDA TAMAMEN KAYBOLAN ATEŞİN
ARDINDAN BİR KALENİN GÖRÜNTÜSÜ BELİRDİ.

KENDİ KALESİDİ BURASI. YÜZLERCE METRE YÜKSEK-
LİKTEKİ SARP BİR DAĞIN ZİRVESİNE KURULU...

**POENARI
KALESİ!**

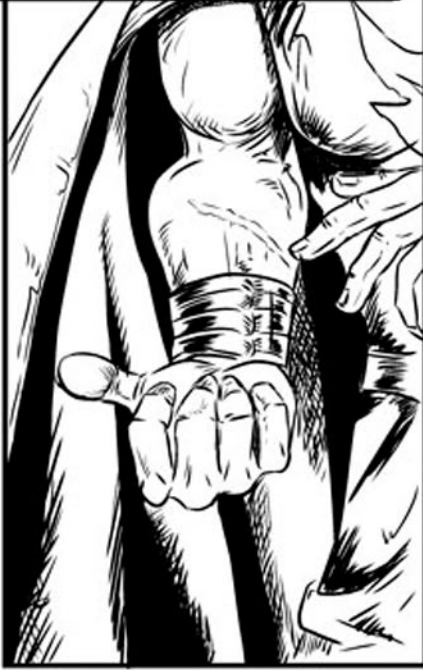
DISARIDAN BİRBİRİNE ÇARPAN
KILIÇLARIN SESLERİ VE GÜRÜLTÜLÜ
SAVAŞ MARŞLARI GELİYOR...

KULAKLARINA İSKENCE EDİYORDU.
KALENİN ETRAFI SARILMIŞTİ.

SAĞ KOLU SIZLAMAYA BAŞLADI BİRDEN. BAKINCA KOLLUNUN İÇ TARAFINDA BİR YARA İZİ GÖRDÜ.

ARTIK HER ŞEYİ HATIRLIYORDU. ÇOCUKKEN KAN KARDESİ, ŞİMDİKİ CAN DÜŞMANININ ORDUSUYDU DIŞARIDAKİ...

BAKISLARI BİRDEN BASAMAKLARI TIRMANAN BİRİNE TAKILDI. SANKİ BİR HAYALET SÜZÜLEREK TIRMANIYORDU YUKARIYA DOĞRU.

TESLİM OLMAYACAĞIMI SAĞ ELE GEÇİREMEYECEKSİN BENİ!..

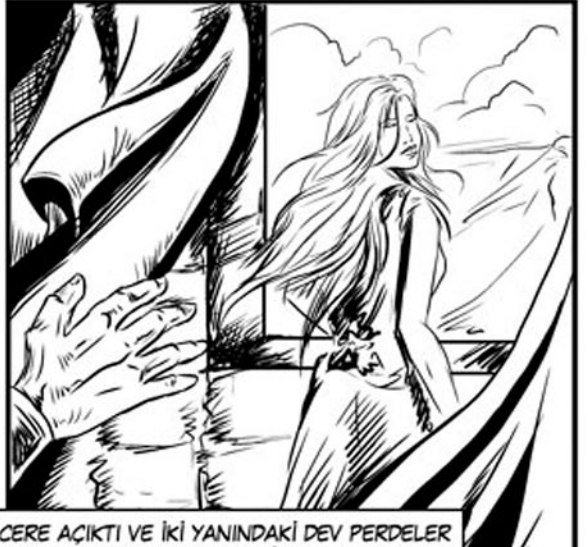
MEHMET!

KİM?..

DAHA DİKKATLİ BAKINCA ONUN HAYALET OLMADIĞINI ANLADI. BASAMAKLARI BİRER İKİŞER TIRMANMAYA BAŞLADI...

ELİZABETHA!

AMA KADIN YETİŞEMEYECEĞİ KADAR İLERİDEYDİ. SONUNDA SARP KAYALIKLARA AÇILAN BİR PENCERE BULUNAN BASAMAKLARIN SONUNA ULAŞMAK ÜZEREYDİ.

PENCERE AÇIKTI VE İKİ YANINDAKİ DEV PERDELER RÜZGARLA UÇUŞUYORDU, SANKİ KARISINI ALMAK ÜZERE UZANAN DEV BİR HAYALETİN KOLLARI GİBİ.

ELİZABETHA BEKLE!

RAHİP KÜPÜN İÇİNDEKİ KANI İSKELETİN ÜSTÜNE BOCA ETTİ.

KEMİKLER TIPKI DUMANI OLDUĞU GİBİ KANI DA EMMEME BAŞLADILAR.

KULAKLARINI KEMİREN, SİNİR BOZUCU TİZ BİR SES DUYMAYA BAŞLADI RAHİP.

KÜP ELİNDEN DÜŞÜP PARÇALANDI. AMA ADAM FARKINA BİLE VARMADI BUNLUN.

KIZILA BOYADI ASIRLIK KEMİKLERİ.

FALTAŞI GİBİ AÇILMIŞ GÖZLERİNİ EFENDİSİNDEN AYIRAMIYORDU.

GÖZLERİNİN ÖNÜNDE BİR MUCİZE GERÇEKLEŞİYORDU RAHİBİN.

TOPRAKTAN YUMRUK BÜYÜKLÜĞÜNDE BÖCEKLER FİŞKİRMAYA BAŞLAYINCA NEREDEN GELDİĞİ ANLAŞILDI SESİN.

ONLARDAN GELİYORDU BU KÖTÜCÜL SES.

CEHENNEMDEN ÇIKMIŞA BENZEYEN BU KÜÇÜK YARATIKLAR BİR ERKEK BEDENİ OLUŞTURUYORLARDI.

BÖCEKLER İSKELETİ SARMAYA BAŞLAMIŞTI.

SİNİRLER, DAMARLAR, ORGANLAR, KASLAR...

SON OLARAK DA DERİYLE KAPLANDI KASLAR...

...MEYDANA GELDİ İSKELETİN ÜZERİNDE.

VE BAŞSIZ
BEDEN
DOĞRULDU!

Loch Ness'in Gizemi

7

ALPER KAYA

Çıkan Kısımın Özeti: Mystere ve Java, İskoçya'da bir olayı takip ederlerken merakına yenilen Diana da çıkagelir. Birkaç kez ölüm tehlikesi atlatan üç kişilik gruptan Mystere ve Java; bilinmeyen bir yerde esir tutulurken, garip bir dini ritüel gereği asılı tutulan bir çocuğu kurtarırlar. Diana da ellerinden kaçmayı başardığı adamların izini sürerek Loch Ness gölüne kadar gelir. Gölden, Loch Ness Canavarı'nın yükselişini izleyen Diana'nın nutku tutulacaktır.

Diana, cipin açık bagajından göle doğru bakarken garip bir ses duymuş; akabinde gölden yükselen bir silüet görmüştür. Ay ışığının vurduğu gölde, yansıması belirginleşen silüetin Loch Ness canavarına ait olduğu ortaya çıkınca Diana'nın ağzı açık kalır.

Cipin sürücüsü, gölün dibine kadar gelmiştir. Gölden yükselen yaratıktan korkmak bir yana, iki de bir kontrol ettiği saati nedeniyle sanki onun geleceğini bekliyor gibi bir tavır vardır. Diana dikkat etmeye çalışarak cipten iner; kumsalda ağaçların arasına geçerek mevzilenir ve adamı ve canavarı izlemeye koyulur.

*

Mystere, birkaç dakika önce vücudundan garip yaratıkları söktüğü ve baygın bir şekilde sırtına alıp taşımaya koyulduğu çocukla birlikte ve Java eşliğinde koridora çıkmışken garip bir şey olur: duvarlar sallanmaya, koridor ayaklarının altından kaymaya başlar. Java, duvara sırtını dayayıp eliyle Mystere'in belinden tutar.

Koridordan bu hareketlilikler haricinde sesler de duyulmaya başlamıştır. Bir şeyler açılıp kapanmakta; adeta kapılar çarpılmaktadır. Bir süre sonra koridora birkaç kişi yuvarlanır. Bir kısmının üstünde, garip bir logonun işlendiği beyaz doktor önlükleri vardır. Diğer iki kişiyi ise Java görür görmez tepki vererek bağırıştır. Bunlar, Java'ya operasyon düzenlemeye girişen doktorlardır.

Önlük giymeyenlerse takım elbiselidir.

Mystere, sırtında taşıdığı yarı çıplak çocuğu sıkı sıkıya tutmuştur. Koridora düşüp de afallayanlarla göz göze gelir.

*

Dolunayın da etkisiyle, medcezir yaşanmakta olan Loch Ness gölünün suları kumsala değip geri döndükçe bir serinlik yaymaktadır. Mevsim gereği hafiften soğuk olan akşam saatlerinde bir de bu medcezir vuku bulunca kumsal daha da soğumuştur...

Diana, ağaçların arasına mevzilenmişken; Loch Ness canavarı da suları köprüte köprüte kumsala yanaşmaktadır... Etrafta kimsenin olmaması ilk kez dikkatini çeker. Tam olarak turizm sezonu olarak nitelendirilebilecek bir dönemde kumsalın, gölün etrafının bu kadar boş olmasına daha önce dikkatini çekmemesinden ötürü kendisine de kızmıştır.

Uzaktan bir ses duyar gibi olunca emin olamasa da, göz ucuyla ciple geldikleri yoldan geriye doğru bakar. Sanki uzaktan, bir toz kalkıyor gibi gelmiştir Diana'ya.

*

Koridordaki sallantı biraz olsun hafifleyince bir kovalamaca başlar. Martin Mystere, Java ve meçhul, baygın çocuk kaçmakta; koridora düşmüş olan önlüklüler kovalamaktadır... Mystere yorgunluktan tökezleyecek olur fakat Java birkaç adım öne geçtiğinde bu tökezlemenin farkına varıp düşmesin diye Mystere'i gömleğinin yakasından tutar... Çocuk, sırtından kayacak gibi olunca Mystere paniklemiş ve birkaç adım gerilemek zorunda kalmıştır. Bu beklenmedik hadise, Java'yı da panikletmiş ve yavaşlatmıştır.

Onların aksine, önlüklüler hız kazanmış ve arayı kapatmıştır. Bir tanesi, elini uzatıp Mystere'in taşıdığı çocuğu tutacak gibi olduğunda garip bir gürültü kopar.

*

Diana'nın gözlerinin önünde, koskoca canavar yüzeye çıkmış; hatta neredeyse sahilde bekleyen adamın önüne gelip durmuştur! İki de bir arkasına dönüp bakan Diana, yanılmadığını anlayınca biraz rahat bir nefes alır. Yaklaşan birileri vardır...

İyi birileri olduğunu umarak iç çeker ve tekrar canavara doğru bakacak olur. Ancak bir terslik vardır; canavar, göğsünün tam ortasından bir aydınlık yaymaya başlamıştır!

*

Mystere, Java ve meçhul çocuk için tüm ümitler tükenmişken ortalığı önce bir deniz kokusu; akabinde de deniz suyu sarar... Koridora dolan deniz suyuna mukabil, üstlerine inen bir kapak; kovalayan önlüklüler ve kaçan Mystere'in ekibi arasında bir set oluşturmuştur.

Fırsattan istifade; açılan kapak sayesinde beliren serin sulara kendisini ve birlikteliğindeki Java ve meçhul genci bırakan Mystere bir yandan da suların çok derin olmamasını dilemektedir...

Yanılmamıştır; tam olarak kıyıda olmasa da kıyıya çok yakın bir yerden sulara inmiştir üç kişilik ekip... Suya çarpar çarpmaz, Mystere'in sırtındaki meçhul genç kendine gelip çırpınmaya başlamıştır. Mystere, uzanıp kulağına doğru sakın olmasını fısıldar ancak çocuk garip bir dilde karşılık verip çırpınmaya devam eder.

Java, ağırlığını koyup Mystere'i ve çırpınmaya devam eden genci tutup suda geniş vücudu sayesinde bir duba misali ekibi yüzeyde tutmaya başlar. Göz ucuyla kıyıya doğru bakan Java, homurdanarak Mystere'e seslendiğinde İmkansızlıklar Dedektifi de kafasını güç bela kaldırıp kıyıya bakar... Derin bir soluk almış, bu manzarayı nereden tanıdığını çıkarmaya çalışmaktadır...

Birkaç saniye sonra nerede olduklarını anlar...

Loch Ness gölündedirler...

7.BÖLÜMÜN SONU

KLOROFİLLİ

Sani Cola

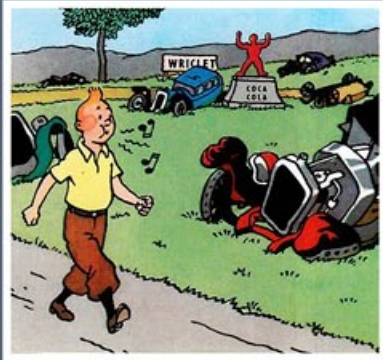
HERGÉ'NİN MARKALARI

LEVENT SUBERK

Hergé, Tnten Amerika'da albümünde Wrigley's ve Chiclets markalarını kullanarak arka planda görülen Wriclet diye yeni bir marka türetmiş (üstte ve allta).

Gerçekçi çizgilerle çizim yapmayı seven Hergé için Tnten maceralarında reklam olmaması mümkün değildir. Ancak, bir çizgi romanda sevimli gibi görünecek bu reklamlardan birinin şikayete yol açtığı da olur. Bu reklam Air India logosudur. *Tnten Tibet*'te albümünde bir DC3 uçağı üzerinde yer alan bu logo, Air India yani Hindistan Hava Yolları'nın şikayetine yol açar. Havayolu şirketi, herhangi bir uçağının Tibet üzerinde düşüp kaza yapmadığını açıklar. *Tnten Tibet*'te macerasının 58.ci sayfasında görülen ve Chang'ın da içinde bulunduğu bu uçağın logosu sonraki albümlerde Sari Airways olarak değiştirilir. Albümün 28.ci sayfasında resmedilen düşen uçağın kuyruğunda yer alan Air India amblemi de silinir.

Hergé, kendi yarattığı hayali markaları bazen roman kahramanlarının başına iş açmakta da kullanır. *Kastafiore'nin Mücevherleri* macerasında Paris Flash dergisinden iki muhabir, her sözü yanlış anlayan Profesör Turnesol ile konuşurlar. Sonuçta olan Kaptan Hadok'a olur; dergide Bianca Castafiore ile Kaptan Hadok'un evlenecekleri haberi çıkar. Kaptan köpürür. Ancak maceranın ilerleyen bölümlerinde öfke nöbeti sırası Castafiore'de olacaktır. Tempo Di Roma dergisinden bir muhabir, Bianca Castafiore'nin konseri sırasında gizlice çektiği fotoğrafları 'Diva ve Papağan' diye dergide yayımlar. Daha önceden Castafiore'nin yüz kiloya yakın olduğunu yazarak dünyaca ünlü Diva'nın canını sıkan Tempo dergisinin bu fotoğraflarına Castafiore'nin tepkisi müthiş olur.

Sidney'e 714 Sefer Sayılı Uçuş macerasında, -bazılarının dünyaca ünlü havacılık endüstrisi sahibi olan Fransız Marcel Dassault ile bağıntı kurduğu- Laszlo Carreidas adındaki zengin bir kişinin sahibi olduğu markalar karşımıza çıkar. Bu markalardan Sani Cola, içinde klorofil bulunan ancak tam tersine bitkilere bile zararlı bir içecek markasıdır. Hergé belki de, dünyaca ünlü markaların para kazanmak için sağlık bakımından insanları bile gözardı ettiğini anlatmak istemiştir.

Aynı karedeki Coca Cola reklamı belki de bu ilandan esinlenilmiş (solda).

2010 yılında Johannesburg'ta Coca Cola kasalarından yapılan heykel aynı Tnten karesindeki Coca Cola heykeline benzerliği ile dikkat çekiyor.

7 Kristal Küre'de yer alan FLIT yurdumuzda da iyi bilinen bir marka (sağda).

Carreidas'ın ürettiği ve logosu Coca Cola benzeri klorofilli Sani Cola (sağda).

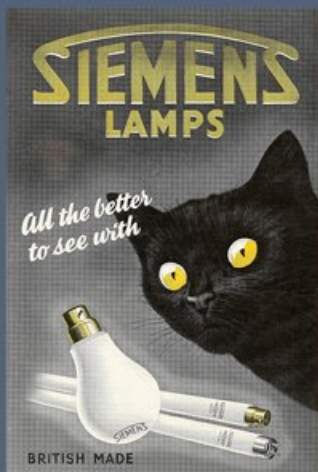

Mavi Lotus albümündeki karenin sağında görülen reklam Golden Dragon adında gerçek bir sigara markası reklamı (üstte).

İlk olarak *Le Petit Vingtième*'de 1934 yılında yayınlanmaya başlanan *Mavi Lotus* adlı macera Hergé açısından önemli bir yere sahip. Hergé, ömür boyu arkadaş kalacağı ve daha sonra *Tenten Tibet*'te albümünde adını anacağı Chang Chong-chen ile bu macera nedeniyle tanışır. 1931 yılında Çin'de geçen *Mavi Lotus* macerası için araştırma yapmak isteyen Hergé, Belçika Leuven'de Çinli öğrenciler için danışmanlık yapan Abbott Gosset'e bir mektup yazarak araştırma isteğini iletir. Abbott Gosset, Hergé'yi Brüksel Sanat Akademisinde okuyan Chang Chong-chen adlı öğrenci ile tanıştır. Hergé, Chang adındaki bu genç öğrenciden ülkesi Çin hakkında bilgi alır.

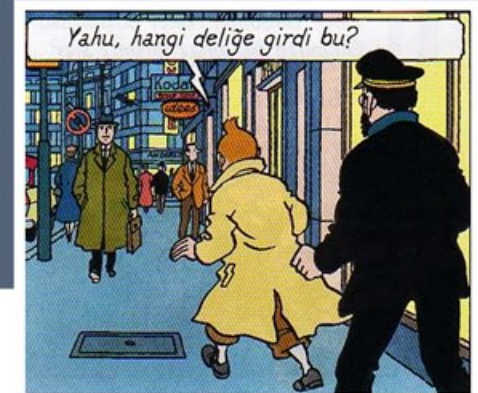
Mavi Lotus albümünde gerek metinde gerekse resimlerde Çince birçok yazıya rastlanır. Albümde yer alan Çince yazılar, bazı başka çizgi romanlarda rastlanıldığı gibi uydurma bir Çince alfabe olmayıp yazıların tamamı okunabiliyor. Albümün karelerinde yer alan ilanlardan biri Çin ile ticari ilişkisini ilk olarak 1872 yılında başlatan ve 1930 larda Almanya dışındaki en büyük firmasını Siemens - China adıyla kurmuş olan Siemens firmasına ait. Bu albümdeki bir karede bir ampul resminin yanında Çince 西門子電機廠 Siemens Motor Plant (Siemens Motor Fabrikası) yazılı bir reklam görülüyor.

Tenten'in maceraları için marka icat etmeye meraklı olan Hergé, Tenten'i çizmeye başladığında acaba bu çizgi roman kahramanının da günün birinde dünyaca ünlü bir marka olacağını biliyor muydu?

Ünlü Pennzoil firmasının tabelası Ambardaki Kömür macerasında yer almış (üstte).

Gene dünyaca ünlü bir başka marka olan Kodak aynı maceradaki bir karede arka planda görülüyor (altta).

Mavi Lotus macerasının beşinci sayfasında yer alan Siemens reklamında olduğu gibi, albümde yer alan Çince reklamların yazıları okunabiliyor (üstte).

İÇİNDEN ÇİZGİ ROMAN GEÇEN BİR ŞİİR

SELAMİ HOCA

Sokak savaşlarının en cesur dövüşçüsünü tanırdım
' Zagor'umuzdu bizim ' baltalı ilah'ımız
Gerçi yoktu taş baltası falan
ama tahta kılıçların en güzeli de ondaydı doğrusu.
Bizim annelerimiz kızardı küfretmemize.
O, balkondan üzerine su döken kadına
saymıştı tüm zamanların en yakası açılmamış küfürlerini.
Bir gemiye binip Afrika'ya gideceğini söyler dururdu hep.
Altın bulup zengin olacaktı,
ardından Filiz Akın'la evlenip hepimizi kıskançlıktan çatlatacaktı.
Sonra...
Sonra büyüdük işte.
Kimimiz zengin, kimimiz devlet memuru kimimiz rezil oldu.
Onunsa üniversitede yurt penceresinden uçtuğunu duyduk.
' Zagor'umuzdu bizim ' baltalı ilah'ımız
Biz büyüdük o çocuk kaldı.
Şimdi hayatın içindeyiz anlıyor musun?
Çalışmak, geçim, dünya barışı vs...
Ondansa geriye
çocuk gülüşlü mutluluk kaldı.

29/5/1995

rise of the MARVEL CINEMATIC UNIVERSE

GÜRKAN GÖKSU

Çizgi romanlar sinema sektörüne her zaman oldukça çekici gelmiştir. Çünkü başlı başına oturmuş konseptleri ve halihazırda ciddi bir hayran kitleleri vardır. İkinci Dünya Savaşı sonrası artan comics (Amerikan çizgi romanları) satışları elbette ki Hollywood'un da dikkatini çekmişti. 50'li yıllarda vizyona giren *Superman and the Mole Men* filmi ve 60'lı yılların sonundaki *Batman: The Movie* ile süper kahramanlar sinemada boy gösterse de günümüze kıyasla pek başarılı olamamışlardır. 1978 yılına gelindiğinde çizgi roman uyarlamaları için bir milat olan *Superman* vizyona girer. Artık teknik olanaklar artmıştır ve tabii filmlerin bütçeleri de.

Çizgi romanlarda gördüğümüz sınırsız hayal gücü artık sinemada da boy göstermektedir. Lakin o dönem'in diğer çizgi roman uyarlamaları olan Marvel'in *Dr. Strange*, *Captain America* gibi filmleri *Superman* kadar şanslı değildir. *Superman* kan kaybederek yoluna devam etse de, hatta başka birçok çizgi roman sinemaya uyarlansa da 1989 yılına kadar çizgi roman uyarlamaları yine düşük bütçeli prodüksiyonlarla sinemaya aktarılmıştır. 1989 yılında yine oyunun kurallarını değiştiren *Batman* vizyona girer. Bu film çizgi roman uyarlamalarının aslında sinemada kaliteli hikâyeler anlatabileceğinin ispatıdır. Bu tarihten sonra vizyona giren çizgi roman uyarlamaları ciddi bir artış yaşar. Ama 90'lı yıllarda ki bu artış kaliteyle ters orantılıdır. Günümüzde bile büyük başarısızlıklarıyla anılan *Fantastic Four* (1994), *Batman & Robin* (1997) ve *Steel* (1997) bu dönemlerde vizyona girmiştir. Ağır ağır yine bir dönüm noktasına geliriz; 1998. İşte bu yıl vizyona giren *Blade* filmi hem başarısız uyarlamalarla özdeşleşen Marvel'in hem de çizgi roman uyarlamalarının kaderini sonsuza kadar değiştirecektir.

Blade, hem bir çizgi roman uyarlaması olarak hem de bir film olarak çok başarılı olur. Bu diğer stüdyoların da büyük bütçeli çizgi roman uyarlamaları yapmaları için doğru zamanın geldiğinin kanıtıdır. Marvel o zamana kadar çizgi romanlarının film haklarını kötü giden ekonomik durumu yüzünden bir çok stüdyoya satmıştır. Bu stüdyolar neredeyse eş zamanlı olarak filmleri uyarlamaya başlarlar. Artık her uyarlama teknik açıdan döneminin en iyi işlerine dönüşür. 2000'li yıllarda sırasıyla *X-Men*, *Spider-Man*, *Blade 2* gibi filmler hem eleştirel anlamda hem de gişe anlamında oldukça iyi geri dönüşler alır. Artık yeni bir çağ başlamıştır. Elinde Marvel karakterlerinin hakları olan her stüdyo çekebildiği kadar Marvel filmi çekmeye başlar: *Daredevil*, *Hulk*, *Elektra*, *The Punisher*, *Fantastic Four* vb. bu dönemde çıkmıştır.

Sayıca olan bu artış maalesef kaliteyi de birlikte getirmemiştir. Bu dönemde Marvel'ın artık başka planları devreye sokma zamanı gelir. 2005 yılında *Marvel Studios*'un başkanı *Kevin Feige*'in önderliğinde Marvel kendi filmlerini finanse etmeye karar verir. Diğer stüdyoların filmlerinde Marvel'ın kreatif karar verme gibi bir şansı yoktur. Ama Marvel kendi filmlerini finanse ettiği zaman bütün kontrol kendisinde olacaktır. 2006 yılında *Comic-Con*'da *Marvel Cinematic Universe* resmi olarak *Kevin Feige* tarafından duyurulur. Artık çizgi roman severlerin hep görmek istediği crossover hikâyeler, event'lar, bütünleşik evren hikâyeleri gerçek olacaktır.

ASSEMBLING A UNIVERSE

TUESDAY, MARCH 18 - 8/7c

Marvel Cinematic Universe kurulduğunda Marvel'ın elinde maalesef ki şirketin en ünlü karakterleri yoktur. *X-Men*, *Fantastic Four*, *Daredevil* gibi karakterler 20th Century Fox'da, *Spider-Man*'de Sony'dedir. Üstelik haklarına sahip olmadıkları karakterler bunlarla da sınırlı değildir. Yine Sony, *Ghost Rider*'ı da elinde tutmaktadır. *Blade*, *New Line Cinema*'de, *Hulk* ve *Namor Universal*'da, *Punisher* ise *Lionsgate*'dedir. Lakin bütün bu olumsuzluklara karşı Marvel'ın elinde kilit bir şey vardır; *The Avengers*.

Marvel Cinematic Universe kurulana kadar *Spider-Man*, *X-Men*, *Fantastic Four* gibi karakterlerin yanında B-List kalan *Iron Man*, *Captain America*, *Thor* gibi karakterlerin öne çıkma vakti gelmiştir.

Marvel Studios başlangıçta kendisine bir şablon belirlemiştir. Önce solo filmler, sonrada bu solo filmlerin bağlandığı, çizgi romanlardaki event mantığıyla çekilen *Avengers* filmleri. Bunun ilk adımıysa *Iron Man* ve *The Incredible Hulk*'ın vizyona girdiği 2008 yılında atıldı. *Hulk* demişken *Hulk*'ın hakları için Marvel'ın *Universal* ile anlaşmasını ve crossover filmlerde *Hulk*'ı kullanabildiklerini de belirtmek gerek.

Marvel Studios'un ilk filmi olan *Iron Man*, Marvel için gerçek anlamda bir kumardır. *Iron Man*'in olası bir başarısızlığı *MCU*'un (*Marvel Cinematic Universe*) ölü doğmasına neden olacaktır. Ama film beklenildiğinden çok daha başarılı olur. 140 milyon dolarlık bütçesi olan film, 585 milyon dolarlık bir gişe hasılatı elde eder. Üstelik eleştiri anlamında da başarı gelir. Ama en önemlisi fanların tepkisidir. Marvel'ın genel 'multiverse'ü ne kattığı ve *Earth-199999* adını verdiği *Marvel Cinematic Universe* hayranlardan şu ana kadar görülmemiş derecede bir ilgi ve coşkuyla karşılanır.

The Incredible Hulk için işler o kadar iyi gitmemiştir. 150 milyona 263 milyon dolar kazanır. Bu sonuç *Iron Man*'e kıyasla düşük olsa da Marvel için bir yıkım değildir. Sırasıyla vizyona giren *Iron Man 2*, *Thor* ve *Captain America: The First Avenger* gişede iyi sonuçlar elde eder. 2012'de ise beklenen an gelmiştir. Büyük bir gürültü kopararak *The Avengers* vizyona girer. Sonuç beklenenden de iyidir. Hatta mükemmeldir. Film 220 milyon dolarlık bütçesine karşın 1.5 milyar dolar gişe getirir. Artık *Marvel Cinematic Universe* çağıdır.

Bu süreçte Disney, Marvel'ı dört milyar dolara aldığını duyurur. Disney ve Marvel'ın anlaşmaları gereği Marvel kendi içinde özgür kalacaktır. Bütün kreatif kararlar Disney'in genel yapısına uygun olduğu sürece Marvel'a ait olacaktır. Marvel artık durdurulamayan bir güç olmuştur.

Marvel filmlerini kendi aralarında dönemlere ayırdığını duyurur. *Iron Man* ile başlayan ve *The Avengers* ile biten dönem 'Phase (aşama) 1'dir. Artık herkes 2. Aşama'yı beklemeye başlar. 2. Aşama'yla birlikte her yıl 2 film gelecektir. 2013'de *Iron Man 3* ile başlayan 2. Aşama, *Thor: The Dark World* ile devam eder. *Captain America: The Winter Soldier* vizyona girdiğinde ise *MCU* filmleri için de bir devrim yaşanır. Gişe olarak büyük başarı elde etmesinin yanında aldığı eleştiriler bakımından da o ana kadar ki en iyi Marvel filmidir. Ardından *Guardians of the Galaxy* vizyona girer. *Guardians of the Galaxy* de ilk *Iron Man* filminin ardından Marvel'ın aldığı en büyük risktir. *Guardians of the Galaxy*'nin üstün başarısı Marvel'ın C-List karakterlerle bile neler yapabileceğinin kanıtıdır. Bunların ardından 2015'de *Avengers: Age of Ultron* vizyona girer. *Age of Ultron* ile birlikte bir *Marvel Studios* filmi daha milyar dolar barajını geçer. (Yaklaşık olarak; *The Avengers*: 1.5 milyar dolar, *Iron Man 3*: 1.2 milyar dolar, *Avengers: Age of Ultron*: 1,3 milyar dolar). Yıl ortasında gösterime giren *Ant-Man* ise 2. Aşama'nın final filmidir.

2014'ün sonunda 3. Aşama'nın başlayacağı duyurulur. 3. Aşama, Marvel'ın *Guardians of the Galaxy*'den aldığı güvenle C-List karakterlerinin filmlerine ağırlık verileceğini müjdeleyen bir duyurudur. Üstelik 2017'den itibaren yılda üç film gösterime girecektir. Sırasıyla *Captain America: Civil War*, *Doctor Strange*, *Guardians of the Galaxy vol.2*, *Thor: Ragnarok*, *Black Panther*, *Avengers: Infinity War-Part I*, *Captain Marvel*, *Inhumans* ve *Avengers: Infinity War-Part 2* filmleri duyurulur. Duyuru büyük ses getirir. Ama birkaç ay sonra bir sürpriz gerçekleşir: *Spider-Man*.

Sony, toplamda beş *Spider-Man* filmi çekti. İlk üç film sırasıyla 2002, 2004 ve 2007 yıllarında vizyona girdi. İkinci serinin yapımına da *Spider-Man Cinematic Universe* olarak başlandı. Sony'nin bu hazırlığı her iki yılda bir The Amazing Spider-Man filmi ve spin-off filmlerinden oluşmaktaydı. Ama *The Amazing Spider-Man 2* ile birlikte hem eleştirel hem de gişe anlamında yaşanan kötüye gidiş, sonsuz hayran baskısıyla birleşince Sony ve Marvel bir anlaşma yapmak durumunda kaldılar. Böylece Marvel kendi filmlerinde ve elbette ki *Avengers* filmlerinde *Spider-Man*'in kreatif kontrolüne sahip olacaktı. Solo filmleriyse Sony finanse edecek ve son sözü kendisi söyleyecekti. Bu şekilde *Spider-Man*, *Marvel Cinematic Universe*'e katılmış oldu. *Spider-Man*'in katılımı 3. Aşama filmlerinin de tarihini değiştirdi. Solo *Spider-Man* filmi kendisine *Guardians of the Galaxy Vol.2* ve *Thor: Ragnarok* arasında yer buldu. *Avengers: Infinity War* dışındaki filmlerse bir sonraki filmin tarihine kaydırıldı.

Bu süreçte, *Blade*, *Daredevil*, *Ghost Rider*, *The Punisher* gibi karakterlerin hakları da Marvel'a geri döndü. Geriye de Marvel'ın kullanamadığı *X-Men* ve *Fantastic Four* gibi seriler kaldı.

Marvel Cinematic Universe'ü tabi ki sadece filmler ile kısıtlayamayız. *MCU*, 2013 yılında yayınlanmaya başlayan *Agents of S.H.I.E.L.D.* ile birlikte beyaz cama da sıçradı. Bu diziyi 2014 yılında *Agent Carter* takip etti. Marvel, *Netflix*'le de ortaklık kurmuştu. Bu bağlamda 5 dizi gelecekti. Bunlar *Daredevil*, *Jessica Jones*, *Luke Cage*, *Iron Fist* ve bu dört karakterin filmlerdeki *Avengers* mantığıyla bir araya geleceği *The Defenders*. *Daredevil*, 2015 yılı içerisinde yayınlandı ve müthiş bir başarı kazandı. Artık Marvel televizyonda da durdurulamazdı.

Marvel Cinematic Universe'ün bu üstün başarısı diğer stüdyoları da etkiledi. Başta *Warner Bros.*'un *DC Cinematic Universe*'ü olmak üzere, diğer büyük stüdyolar da ellerindeki çizgi roman uyarlaması olsun olmasın değerli ürünlerini ortak evrende birleştirmeye karar verdi.

Marvel'ın bu yükselişi önümüzdeki yıllarda katlanarak devam edecek. *Marvel Studios*'un başkanı *Kevin Feige*'in açıklamaları 2028 yılına kadar filmlerin izleyeceği genel şablonun belli olduğu yönünde. Şu kesin ki, biz çizgi roman ve sinema severleri çok güzel günler bekliyor

MARVEL CINEMATIC UNIVERSE

Filmler

- Iron Man (2008)
- The Incredible Hulk (2008)
- Iron Man 2 (2010)
- Thor (2011)
- Captain America: The First Avenger (2011)
- The Avengers (2012)
- Iron Man 3 (2013)
- Thor: The Dark World (2013)
- Captain America: The Winter Soldier (2014)
- Guardians of the Galaxy (2014)
- Avengers: Age of Ultron (2015)
- Ant-Man (2015)

Gelecek Filmler

- Captain America: Civil War (6 Mayıs 2016)
- Doctor Strange (4 Kasım 2016)
- Guardians of the Galaxy Vol.2 (5 Mayıs 2017)
- Spider-Man (28 Temmuz 2017)
- Thor: Ragnarok (3 Kasım 2017)
- Avengers: Infinity War - Part I (4 Mayıs 2018)
- Black Panther (6 Temmuz 2018)
- Captain Marvel (2 Kasım 2018)
- Avengers: Infinity War - Part II (3 Mayıs 2019)
- Inhumans (12 Temmuz 2019)

Diziler

- Agents of Agents of S.H.I.E.L.D (2013-)
- Agent Carter (2015-)
- Daredevil (2015-)

Gelecek Diziler

- Jessica Jones (2015)
- Luke Cage (2016)
- Iron Fist
- The Defenders

KORKMA LAN P..T!
BEN DE SENDENİM !...

RIZA UMAR GÜRSU

GREEN LANTERN

“YEŞİL GÖZLERİNDEN MUHABBET KAPTIM”

Çocukluğumda tanıştığım ilk süper kahramanlar olan (sakız içinde tanışmıştım) DC kahramanları içinde Batman'den sonra en çok ilgimi çeken kahramandı Green Lantern (evet Superman'den bile) ama doğru düzgün okunacak bir şey yoktu. Yıllar sonra Dünya Dağıtım ve Gerekli Şeyler dönemlerinde özellikle *JLI* (Uluslararası Adalet Birliği) döneminde Guy Gardner ile tanıştım, ama ilk gördüğüm Hal Jordan'ın tadını vermedi.

Uzun zaman geçti ve ben sonunda Gon kitap evinde *Rebirth* macerasını okudum ve Hal Jordan geri döndü. Hem de ne dönmek... Neyse bu ileriki yazıların konusu.

Peki kimdir Hal Jordan?

Hal Jordan babası gözlerinin önünde can veren deli fişek bir test pilotudur. Babasının arkadaşı Ferris'in şirketinde çalışmakta ve kızı Carol ile romantik bir şeyler yaşamaktadır. Bir gün Hal dünyamıza düşen bir UFO'ya rastlar. UFO'nun içinde **Abin Sur** adlı bir uzaylı vardır. **Abin Sur** ölürken parmağındaki yüzüğe onu hak edecek birini bulmasını ister ve yüzük de Hal'i bulur. Peki, bu yüzüğün kaynağı nedir?

Uzayda, kendilerine '**Gardiyan**' diyen mavi cücelerin yaşadığı bir gezegen vardır. Çok güçlü olan bu gardiyanlar evreni korumak için kendi adlarına çalışacak bir kolluk gücü kurmayı planlarlar ve **Yeşil Fener Gücü (Green Lantern Corps)** böylece doğar. Üyelerin her birine kendi hayal güçleri her şeyi yapabilecek birer yüzük verilmiştir. **Abin Sur**'un Hal'e verdiği yüzük de bunlardan biridir.

Gücün üyeleri kendilerine verilen belli bir sektörü korumakla görevlidirler. Suçluları öldürmek dışında her türlü etkisiz hale getirmek onların işidir. Her sektörde görevli iki üye vardır. Herhangi bir üye öldüğü zaman yüzüğü otonomik bir şekilde bağlı olduğu sektörde bu görevi layıkıyla yapacak yeni birini bulmakta ve o kişi yeni Yeşil Fener olmaktadır. **Abin Sur** da bizim sektörün Yeşil Fener'lerinden biridir.

Dünyanın da içinde bulunan bu sektörü korumakla görevlendirilen Hal'i eğitmek için zamanın en başarılı Yeşil Fener'i **Sinestro** görevlendirilir. **Sinestro** gerçekten çok güçlüdür ama bu gücü artık kötüye kullanmaya başlamıştır. Kısa bir süre sonra da Hal'le çatışmaya başlar ve en büyük düşmanı olur.

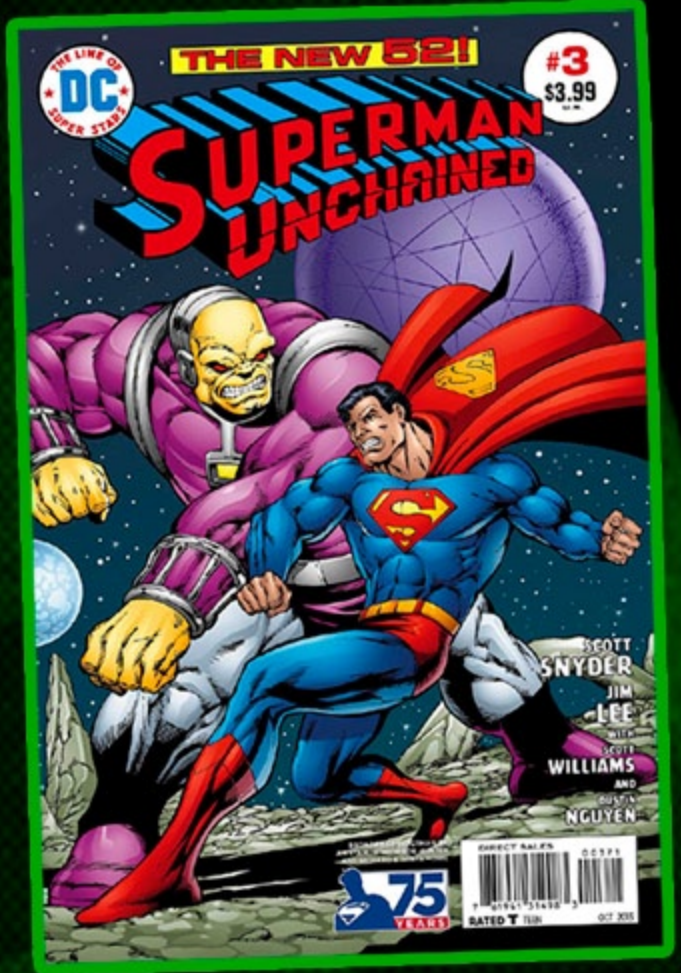

Sinestro sonrasında Hal'i yeni başlayan tüm Yeşil Fener'leri eğiten *Kilowog* (Bilka'nin Superman kitaplarında da görülen kocaman ayı cesametindeki uzaylı) eğitir ve Hal sektöründe görevine başlar.

Hal Jordan'ın yüzüğünün sınırsız güçlerine karşı en önemli zaafı sarı renk üzerinde etkisiz olmasıdır. Bu fikri baz alan DC yazarları Green Lantern'in karşısına yüzüğüne direnebilecek bir düşman yaratmayı planlamışlar ve ortaya *Mongul* çıkmıştır.

Sapsarı teni ve iri cüssesiyle tanıdığımız *Mongul*, Savaş Dünyası denen bir gezegeni demir yumruğuyla yönetmektedir. En büyük zevki adam dövmek olan bu sadist kişilik ayrıca gezegende gladyatör dövüşleri düzenlemektedir. Bu nedenle de kiraladığı serseriler uzayda arenada dövülecek canlılar toplamaktadırlar. Bir gün böyle biri bulunur ve gezegene getirilir. Bu kişi *General Zod* ve arkadaşlarını öldürdüğünü düşündüğü için bilinçaltı tarafından etkilenen ve dünyada *Gangbuster* adlı ikinci bir kişilik yaratan, bu nedenle de yaşatabileceği tehdidi düşünerek kendisini dünyadan süren Superman'dir.

Superman arenada doğal olarak çok başarılı olur, ancak rakiplerini öldürmeyi reddetmesi tepki çeker ve sonunda *Mongul* ile dövüşür. Buradan da görüldüğü gibi *Mongul* yüz yüze dövüşmeyi çok seven bir güç delisidir. Bu nedenle de sıklıkla Superman ve Green Lantern'in yoluna çıkar.

Green Lantern hikâyelerini iyi anlayabilmek için bahsetmek istediğim bir diğer hikâye yine Superman dergilerinden: Ünlü bilim adamı *Hank Henshaw*, eşi ve iki arkadaşı bilinmeyi araştırmak üzere roketle uzaya giderler ancak burada radyasyona maruz kalırlar ve gemileri dünyaya düşer. (Tanıdık geldi mi?) Dört insan da değişik güçler kazanmıştır, ancak güçleri onları aynı zamanda yok etmektedir. Zamanla üyelerden ikisi ölür, *Henshaw*'da aklını kaçıır ve ortalığa zarar vermeye başlar. Superman'in müdahalesi ve ölmekte olan karısıyla yaptığı konuşma sonrası sakinleşen (ya da sakinleştiği sanılan) *Henshaw* bilincini makinelere aktarır ve onların aracılığıyla Superman'i *Savaş Gezegeni*'nde bulup yanında getirdiği *Kripton* yapısı küçük aletle bilincini uzaya geri gönderir.

Son olarak da hepimizin zamanında okuduğu Superman'in ölümü macerasına dönmek istiyorum.

Hatırlarsanız *Doomsday* ile yaptığı dövüş sonrası Lois Lane'in kollarında can veren Superman'in cenazesi sonrasında *Metropolis*'te 4 farklı Superman ortaya çıkmıştı: *Zenci Superman (Steel)*, *Superboy*, *Kriptonlu Superman* ve *Cyborg Superman*.

İşte bu 4 Superman'den cyborg olanı uzaydaki yolculuğunu tamamlayıp, boşlukta iyice çıldıran ve Dünya'ya dönen *Hank Henshaw*'dur. Henshaw uzayda öğrendiği diğer bilgileri gücüyle birleştirip kendine Superman'e benzeyen cyborg bir vücut yapmıştır.

Artık tek amacı vardır: Dünya'yı yok etmek! Superman'e en benzeyen o olduğu için birçok insanın güvenini kazanmış ve planını gerçekleştirmeye başlamıştır. Bu yolda bir de ortağı vardır: *Mongul*. Birlikte planlarının ilk aşamasını gerçekleştirirler ve Hal Jordan'ın yaşadığı şehir olan *Coast City*'i tüm yaşayanları ile birlikte yok ederler. Yalnızlıklar kalesindeki yenilenme teknolojisi sayesinde hayata dönen Superman, diğer "Superman'ler" ve Hal'in yardımıyla *Henshaw*'u durdurmayı başarır ama olan olmuştur. Yaşadığı şehrin ve tüm sevdiklerinin yok olduğunu gören Hal için yıkım başlamıştır.

“YALNIZ BENİM İÇİN BAK YEŞİL YEŞİL”

Coast City'nin yıkımı ve sevdiklerinin ölümü Hal Jordan'ı uçurumun eşiğine getirir. Artık sağlıklı düşünememektedir. Her türlü şeye muktedir olan yüzüğünün gücünü kullanarak *Coast City* ve yaşayanları kendi hayalindeki gibi canlandırmaya çalışır, ama yüzüğün enerjisi bitince yarattığı illüzyon yok olmaktadır. Gerçek olan tek şeyse Hal Jordan'ın artık güç ve acı arasında sıkışıp kontrolü kaybetmesidir.

Gardiyanlar bencilce hareketinden dolayı artık yüzüğü taşımaya hak etmediğini düşündükleri Hal'i cezalandırmaya karar verirler ve *Oa*'ya dönüp yargılanmak için teslim olmasını isterler. Kabul etmiş gibi görünüp yola çıkan Hal'in planı başkadır: *Oa*'daki ana güç fenerinin gücünü ele geçirmek ve böylece sonsuz güç ile *Coast City*'i sonsuza dek canlandırmak.

Hal Jordan'ın niyetinin fark edilmesi üzerine diğer Yeşil Fener'ler ona engel olmaya çalışır. Ancak kontrolünü kaybetmiş olan Hal çoğunu öldürür ya da ölüme terk eder ve yüzüklerini ellerinden alır.

Oa'ya vardığında karşısına iki kişi daha çıkar: *Kilowog* ve *Sinestro*. İkisiyle de dövüşen Hal onları da öldürür. Önünde artık engel kalmamıştır. Güç fenerinin içine girer. Kendi ırklarının ve Yeşil Fener birliğinin sonunun geldiğini anlayan Gardiyanlar misyonun korunması için aralarından birini (*Ganthet*) yeni bir Yeşil Fener bulmak üzere yollarlar. Hal fenerden çıktığında kalan *Gardiyanlar*'la dövüşür ve onları yok eder.

Fenerin içindeyken Hal aldığı büyük gücü kontrol edemez hale gelmiştir. Artık o Hal Jordan değildir. Kendine *Parallax* demeye başlar. Artık bir kahraman değil, bir kötüdür. Uzunca bir süre DC dünyasındaki eski arkadaşlarıyla savaşır.

Yıllar sonra *Final Night* macerasında Güneş söner, gezegenimiz buzullar altındadır. Kahramanlar ve kötüler (özellikle *Lex Luthor*) birlikte Güneş'i canlandırmaya çalışırlarsa da başarılı olamazlar. Güneş'in canlanmasını sağlayan ise kendini feda edip tüm gücünü güneşe veren *Parallax*'tır. Güneş'i canlandıran Hal Jordan hayatını kaybeder. Ancak yaptığı fedakârlık intikam ruhu *Spectre*'nin gözünden kaçmaz ve Hal'in bedenini kendisine konak yapar. Hal tekrar Green Lantern olana kadar (*Rebirth* macerası) *Spectre* olacaktır.

Ganthet

En acı tecrübeyi de kız arkadaşı *Alex DeWitt* ile öğrenecektir. Kyle'in Yeşil Fener olduğunu öğrenen düşmanları üzerine *Major Force* adlı birini yollarlar. *Major Force*, Kyle'in kız arkadaşını yakalar ve öldürür. Cesedini de buzdolabına saklar. Zavallı Kyle cesedi bulup çılgına döner. Bu olay hem Kyle için dönüm noktası olur hem de Amerikan çizgi roman tarihine "*Buzdolabındaki kadınlar*" (*Women in the fridge*) deyimini ekler.

Kyle uzun süre hem bireysel olarak hem de *Adalet Birliği*'nin bir üyesi olarak görev yapar ve yıllar geçer. Bir gün *Geoff Johns*, Green Lantern'ı yazmaya karar verir ve Hal Jordan'ı döndürme kararı alır. Bu da Yeşil Fener efsanesinde yeni bir basamak olan *Rebirth*'tür.

Rebirth'de görüşmek üzere...

Sevgiler.

Yazının burasında bir parantez açıp *Ganthe't*e dönmek istiyorum. *Ganthe't* evrendeki o kadar gezegen içinde son Yeşil Fener'i nerede bulur dersiniz? Tabii ki dünyada. Serbest bir çizer olan *Kyle Rayner Ganthe't*'in yeni Yeşil Fener'idir. Ancak diğer fenerlerden farklı olarak onu eğitecek kimse yoktur. Yüzüğü ve güçlerini deneyerek öğrenecektir.

DİNGİN..

Açığında dolaştım hayatın,
Bulaşmadan kirli sularına..
Dalmadan bir kez bile,
Dingin,huzurlu denizlerine.
Sallamadan hiç ayaklarımı,
İskelesinden pişmanlığın.

Yüzüm hep melteme dönük,
Alnımda hüznün damlacıkları...

ENGİN GÜL

FIAT VERITAS PEREAT VITA..

Acılar içinde kıvranırken
Bütün insanlık,
Sessiz kalmayacak tek yürek
Olsam bile..
Aldırmıyor,
Hissetmiyor,
Anlamıyor,
Biliyorum sadece,
Ne olduğumuzu:
Yalnız Tanrı'nın
Özgür istenci olmayan,
Yalnızlık nesnelere
Olduğumuzu....

DIVINA COMEDIA..

Cıvalı hayatlar,
Cinaslı aşklar.
Oysa ki ben;
Geçmişim cehennemimi.
İnceden inceye,
Dumanım tüter..

Gözyaşlarımı içirir,
Acılarımı bağlarım
Deliliğin dağlarında.
Ellerim
Tanrı'nın ellerinde...

"İyi günler olsun Hamdi Bey. Var mıdır bir isteğiniz?"

"Sarı!" diye bağırdı Hamdi Bey birden. İlyas Efendi bu beklenmedik çıkış karşısında kalpten gidiyordu az kalsın. Yüreği ağzına gelmişti. Bir haftalık izinden yeni dönmüştü daha. Döner dönmez yapılacak iş miydi bu ona?

Hamdi Bey'i baştan aşağı şöyle bir süzdü İlyas Efendi. Adamın yüzünde güller açıyordu. Üzerinde Galatasaray forması vardı. Saçlarını özenle taramıştı. Gençleşmiş görünüyordu. Karısının hazırladığı listeyi sessiz sedasız uzatıp kapıyı ağır ağır kapatan iki büklüm adam gitmiş, yerine bambaşka biri gelmişti.

"Sarı! Haydi İlyas!"

İlyas Efendi ne diyeceğini şaşırılmıştı. Adama karşılık verse bir türlü, vermese başka türlüydü. Müzeyyen Hanım gürültüden patırtıdan hoşlanmazdı hiç. Hele de bu gürültünün sebebi futbol ise... İşte o zaman çekeceğiniz vardı yetmişlik Müzeyyen Hanım'dan.

İlyas Efendi bir anlık tereddüdün ardından sesini çıkarmamaya karar verdi. Hamdi Bey bozulmuş görünmüyordu oysa. "Sarı!" diye tekrarlardı inatla.

İlyas Efendi kafasını uzatıp içeriye şöyle bir kolaçan etti. Ses seda yoktu. Müzeyyen Hanım evde değil miydi yoksa? Anlaşılan değildi.

"Kırmızı," dedi İlyas Efendi korka korka.

"Sesin çıksın İlyas, sesin! Sarı!"

"Kırmızı!"

"Hah şöyle! Sarı!"

"Kırmızı!"

"En büyük?"

"Cimbom!"

"Yaşa İlyas! Akşam 2-0 yeneriz Kartal'ı. Bak görürsün."

İlyas Efendi babadan Beşiktaşlıydı. Öyle futbola karşı pek bir ilgisi yoktu gerçi. Tuttuğu takımdan beş futbolcu say deseniz sayamazdı. Yine de içinden *Nah yenersiniz!* demekten alamadı kendini.

Hamdi Bey koca göbeği yüzünden üzerine küçük gelen formasını çekiştirdi. Yüzünde annesinden gizli dondurma yiyen bir çocuğun heyecanla karışık mutluluğu vardı. İlyas Efendi onu hiç böyle görmemişti. Bu işin altında bir iş vardı ya...

DERBİ!

“Müzeyyen Hanım teyzemiz evde yoklar herhalde.”

“Yoklar İlyas, yoklar.”

İlyas Efendi iyiden iyiye meraklandı. Hamdi Bey’in karısının Sarıyer’de hasta bir ablası vardı. Belki de birkaç günlüğüne oraya gitmişti.

“Sen şimdi boşver Müzeyyen Teyze’ni de git şunları al getir.”

İlyas Efendi eline tutuşturulan listeye baktı. Bir paket cips, çekirdek, tuzlu fıstık, iki kutu Efes...

“Aman efendim, dokunmayın?”

“Heyt! Şampiyonluk maçı bu İlyas, şampiyonluk! Öyle kuru kuruya izlenir mi hiç koca derbi? Ne diyorsam o. Koş git al getir bakalım ne yazdıysam.”

İlyas Efendi’nin akli bu işe yatmamıştı ya... Yine de sesini çıkarmamaya karar verdi. Hem Hamdi Bey’in karısı da evde yoktu besbelli. Adamcağız bari birkaç gün özgürlüğün keyfini çıkarsa ne olurdu? Ölecek hali yoktu ya.

“Emriniz olur Hamdi Beyciğim. Ben hemen alır getiririm istediklerinizi.”

“Ha şöyle İlyas. Aferin!”

Hamdi Bey Galatasaray Marşı’nı söyleyerek kapadı kapıyı.

Yönetici Çetin Bey’in yüzü her zaman olduğu gibi asıktı. Ellerini arkasında kavuşturmuş çilingiri izliyordu. Çilingir genç bir çocuktü. Eğilmiş, çelik kapıyı açmaya uğraşıyordu. İlyas Efendi de hemen yanı başındaydı çilingirin.

“Dün akşam çöpü bırakmamış mı kapı önüne?”

“Yok albayım. Dün öğlen bir şeyler istedi, onları getirdiğimde de açmadı kapıyı. Ben de kapıya astım torbayı. Akşam çöp için geldiğimde torba yoktu. Belli ki almış içeri. Ama kapıyı çaldım yine açan olmadı. Bugün da ses seda çıkmayınca...”

İlyas Efendi, Hamdi Bey’in sipariş listesindekileri söylemedi tabii. Yetmiş beş yaşında, kalp ve şeker hastası olan bir adama bira, cips gibi şeyler aldığını söylerse başının derde gireceğini biliyordu. İnşallah Çetin Bey içeriye girince aldıklarını fark etmezdi. Ya Hamdi Bey biraları içip de... İlyas Efendi’yi ter bastı birden. Yan gözle Menekşe Apartmanı’nın yöneticisi emekli albay Çetin Bey’e baktı. Adam heykel gibi dimdik duruyordu. Mermerden oyulmuş gibiydi. İlyas Efendi iyice telaşlandı. Bu işin sonu ona dokunacak gibi hissediyordu.

Tam o sırada çilingir kapıyı açmayı başardı. Suratlarına çarpan koku, karşılaşacakları manzaranın habercisiydi. Çetin Bey önde, İlyas Efendi arkada girdiler daireye.

Hamdi Bey'i elinde bira, kucağında yarısı yenmiş cips paketiyle televizyonun karşısında oturur halde buldular. Ruhunu teslim etmişti adam. Deri terlik içindeki ayağının dibinde açılmamış bir çekirdek paketi durmaktaydı. Saçı başı dağılmıştı. Ekranda dünkü derbinin tekrarı oynuyordu.

"Vah zavallı Hamdi Beyciğim vah," dedi İlyas Efendi.

"Sen mi aldın İlyas bunları?"

İlyas Efendi kıpkırmızı kesildi. Düşüp o da ölecekti şimdi.

"Tu sana!"

"Aman efendim. Çok ısrar etti yeminle. Vallahi almamak için direndim. Maç izleyeceğim diye..."

Çetin Bey "Kâfi kâfi," deyip susturdu onu. "Sonra keseceğim senin cezanı. Üç dört gün olmuş öleli zaten. Baksana karnına. Davul gibi şişmiş. Kokma da başlamış. Dün ölse bu halde olmazdı."

İlyas Efendi'nin korkudan aklı bulanmıştı zaten. Bir an Çetin Bey'in neden bahsettiğini anlayamadı. Sonra az önce işittiği kelimeler kafasında anlamlı bir hal alıverdi.

"Nasıl olur albayım, daha dün öğlen görüp konuştum Hamdi Beyimle. Gayet sağlıklı görünüyordu. Çakı gibiydi valla. Ölü haliyle bira içip cips yiyecek değil ya."

Yıllarca Türk Silahlı Kuvvetleri'ne hizmet etmiş Çetin Bey netlikten hoşlanırdı. Soru işaretlerini hiç sevmezdi. Zaten hayal gücü zayıf bir insandı. Hamdi Bey ölmüştü. İşte tek gerçek buydu. Gerisi hikâyeydi. İlyas Efendi'ye karşılık vermedi o yüzden. Gözlüğünü takıp dikkatle Hamdi Bey'i incelemeye koyuldu.

İlyas Efendi ise hayal gücü geniş bir adamdı. Köyde büyümüştü. Çocukluğu anneannesinden dinlediği hikâyelerle geçmişti. Başını arayan şehitler, gece yarısı düğün yapan cinler, cüceler, devler ve buna benzer elli tane gariplikle doluydu bu hikâyeler. Büyüdükçe bu hikâyelere daha az inanır olmuştu gerçi. Yine de rahmetli anneannesinin anlattığı o hikâyeleri hiç unutmamıştı. Şimdi o hikâyeler bir bir gelmeye başlamıştı aklına. Tüylere diken diken oluverdi İlyas Efendi'nin. Eli ayağı da buz kesmişti. Hamdi Bey her an birasından bir yudum alacakmış gibi görünmekteydi. İlyas Efendi böyle bir şey olursa ne yapacağını düşünmeye koyuldu.

"Dün akşamki maç ne olmuş İlyas?" diye sordu Çetin Bey, işte tam da o sırada.

İlyas Efendi neredeyse ne maçı, diye soracaktı. "Bilmiyorum albayım," demeyi başardı sonunda, bir yabancıya aitmiş gibi çıkan sesiyle. Sahi hiç merak edip de bakmamıştı maça.

Çetin Bey gözlüğünü çıkarıp doğruldu. Anlaşılan inceleme işini tamamlamıştı. Televizyona bakınca ikinci yarının oynanmakta olduğunu fark etti. Galatasaray 1-0 öndeydi.

"Galatasaray bu maçı alırsa şampiyon oldu demektir İlyas."

"Siz öyle diyorsanız öyledir albayım."

"Müzeyyen Hanım nerede? Var mı haberin?"

"Sarıyer'deki hasta ablasına gitmiş olmasın albayım."

"Olabilir," dedi Çetin Bey. "Yazık. Bırakmış adamcağızı tek başına. Belli ki arayıp sormamış da."

Çetin Bey telefonun yanındaki rehberi kurcalamaya başlamıştı. İlyas Efendi de öylece dikileceğine bir şeyler yapsaydı ya. Ne yapacaktı peki? Kıpırdayamıyordu ki. Korkudan kaskatı kesilmişti. Derken ceza sahası yayının üzerinde kalan topa Sneijder sol ayağıyla vurdu...

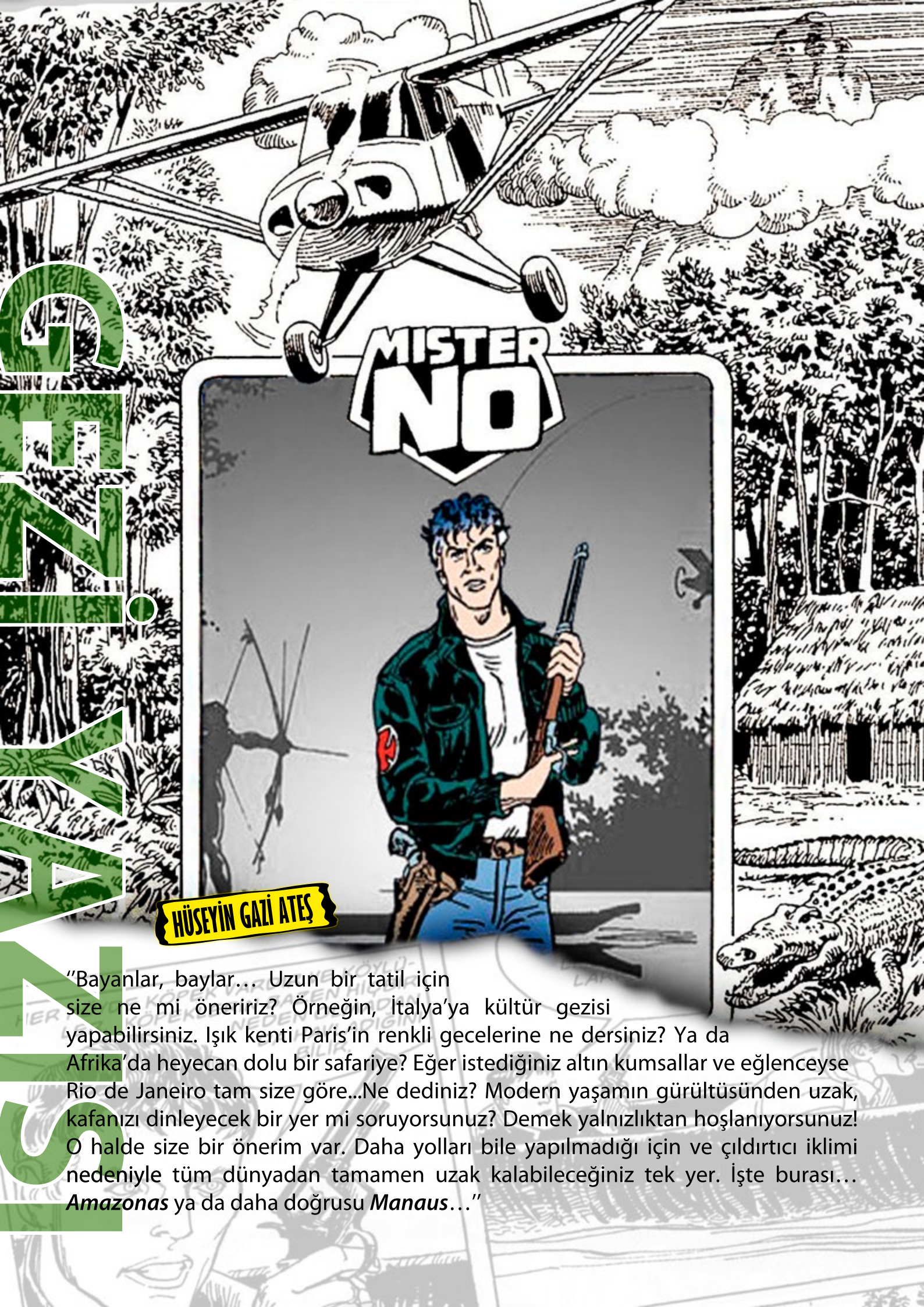
"Ve goooooool!" diye bağırdı spiker.

"2 oldu," dedi Çetin Bey. "Dakika 80. Bu maç dönmez artık. Galatasaray şampiyon bu sene."

İlyas Efendi önce rüyada gibi golün tekrarını izledi, ardından bakışlarını korka korka Galatasaray forması içindeki Hamdi Bey'e kaydırды. Hamdi Bey, *Ben sana demedim mi İlyas?* dermiş gibi belli belirsiz gülümsemekteydi sanki.

AMAZONAS

MISTER NO

HÜSEYİN GAZİ ATEŞ

"Bayanlar, baylar... Uzun bir tatil için size ne mi öneririz? Örneğin, İtalya'ya kültür gezisi yapabilirsiniz. Işık kenti Paris'in renkli gecelerine ne dersiniz? Ya da Afrika'da heyecan dolu bir safariye? Eğer istediğiniz altın kumsallar ve eğlenceyse Rio de Janeiro tam size göre...Ne dediniz? Modern yaşamın gürültüsünden uzak, kafanızı dinleyecek bir yer mi soruyorsunuz? Demek yalnızlıktan hoşlanıyorsunuz! O halde size bir önerim var. Daha yolları bile yapılmadığı için ve çıldırtıcı iklimi nedeniyle tüm dünyadan tamamen uzak kalabileceğiniz tek yer. İşte burası... *Amazonas* ya da daha doğrusu *Manaus*..."

MISTER NO'NUN İZİNDE

Mister No...Hepimizin çocukluğundan beri severek okuduğu, çizgi roman kahramanımız. Onun hikâyesini hepimiz biliyoruz aslında. İkinci Dünya Savaşı'na katılmış, fakat sonrasında tasını tarağını toplayıp Brezilya'nın **Manaus** şehrine yerleşmiş ve *piper*'iyle turist gezdirip hayatını kazanmaya çalışan ama başı beladan bir türlü kurtulmayan ve kötülerle savaştan korkusuz pilotumuz.

Mister No'yu okurken sayesinde hep yeni yerler keşfettim. Ve gün geldi büyüdüm. Jerry gibi yeni yerler keşfetme isteği beni hep takip etti. Ve işte **Manaus** yolculuğum, Mister No'nun izini sürmek için tam da burada başladı...

piper
MN-1

LE COSTRUZIONI DI MANAUS SONO ORMAI LONTANE, IMMERSE NEL MARE DELLA VEGETAZIONE...

Augustino

Joao

Mart 2015... Portekiz havayolları TAP'ın Lizbon'dan 9 saat süren uçuşundan sonra Manaus havalimanına iniyorum. Uçak, *Manaus*'a doğru alçalmaya başlarken kendimi piper ile iniş yapıyor gibi hayal ediyorum. *Manaus*'a doğru alçalmaya başlarken her taraf yemyeşil. Amazon nehrinin kolları kıvrım kıvrım harika bir manzara oluşturuyor. Havalimanına inince uçağın kapısı açılıyor ve sınırsız bir rüzgâr her tarafımı sarıyor. Gözlerim, alanda MN-1'i arıyor. Önce *Augustino*'yu görüyorum. (Malesef onu 241. sayıda kaybetmiştik.) Yerine geçen *Joao* ile birlikte bana el sallıyorlar.

Ardından alandan çıkıyorum. İngilizce bilen hemen hemen hiç yok ama hepsi de güler yüzlü. Tıpkı *Clara* ve *Isabel* gibiler. Ağlasalar bile gülümsüyorlar...

Clara ve Isabel

Sora sora otobüs durağını buluyorum. 306 no'lu otobüse binip koltuğuma kuruluyorum. Bilet ücretini otobüs içinde de ödeyebiliyorum. Sevimli bilet satıcısı kadından beni *Amazonas Tiyatrosu*'na en yakın yerde indirmesini rica ediyorum. Otobüs, havalimanından çıkınca etrafımı seyre koyuluyorum. Etrafım palmye ağaçlarıyla çevrili. Sonrasında geçen seneki Dünya Kupası için yapılmış *Amazonas Arena stadı* çıkıyor karşıma. Şehre doğru ilerlerken bizdeki metrobüs türü fakat isimleri *Onibus* olan araçları görüyorum..

Manaus, Mister No'nun yaşadığı yıllarda kauçuk ticaretiyle zenginleşen ama sonra yine aynı hızla fakirleşen bir kent. Otobüsten dışarıyı izlerken bunu net biçimde anlayabiliyorum. Aklıma hemen Mister No'nun yaşadığı baraka ve çevresi geliyor.

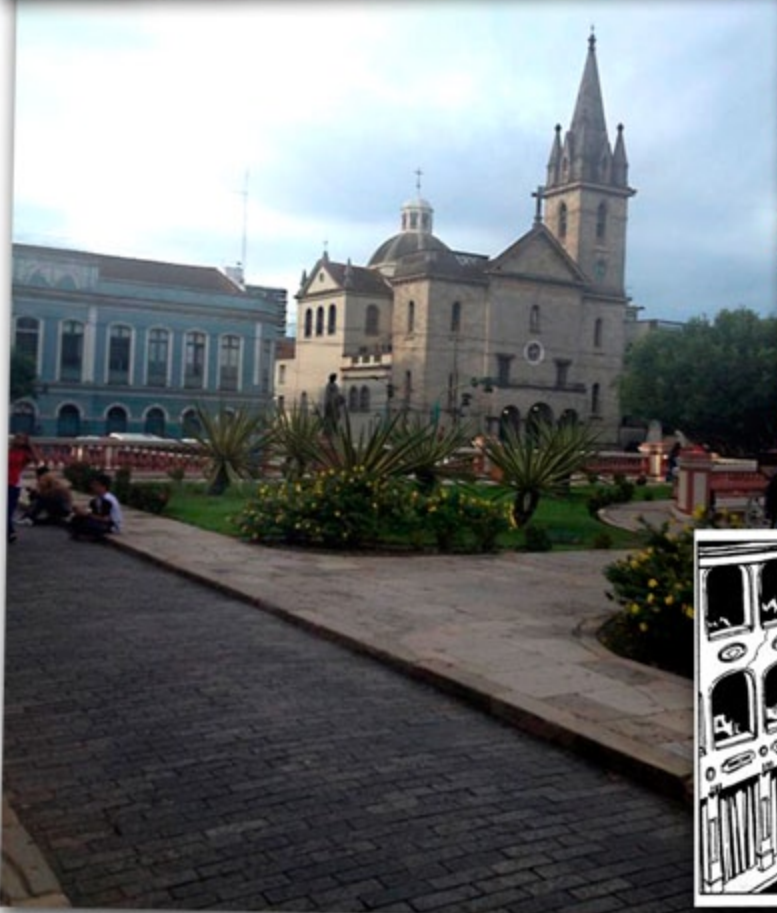
Otobüsten inip, kalacağım oteli bulduktan sonra, **Amazonas Tiyatrosu**'nu görmek için merkeze doğru yürüyorum. Eduardo Riberio bulvarı şehrin ana caddesi. Yol boyunca gözlerim gazete bayiiilerinde Mister No çizgi romanlarını arıyor. Fakat ortalık *Gece Kartalı*'ndan geçilmiyor. *Mythos* yayınevinin Mister No yayımladığını biliyorum Brezilya'da ama sanırım artık sonlandırılmış.

Gazete bayilerine baka baka yoluma devam ederken, karşımda tüm ihtişamıyla tiyatro beliriyor.

Tiyatronun içine giriyorum. Giriş kapısında magnet ve çeşitli hediyeler satan bir teyze var. Tiyatro'nun içine dalınca kendimi *Operadaki Hayalet* macerasındaki gibi hissediyorum.

İç ışıklandırmalar harika. Gece sahnelenecek konser için tüm hazırlıklar devam ediyor. Tiyatronun çevre düzenlemesi de bir başka güzel. Etrafında çok fazla olmasa da küçük kafeler, heykeller ve bir park var.

Kafelerden birinde **Luna**'ya fal baktırmak istiyorum. Belki benim için de bir iki kehanette bulunabilir.

Sonrasında lokallerden birine girip **Dana Winter**'i dinleyeceğim.

Tiyatroyu gezdikten sonra ara sokaklara dalıyorum. Yorgunluktan **Paulo Adalfo**'nun barına dalıp bir şeyler içesim var.

Barı bulamıyorum ama kapalı olmasına rağmen **Amazonas Camii** karşıma çıkıyor. Camiinin hemen karşısında ise başka bir park.

Gezi yazılarında Brezilya'nın çok tehlikeli bir yer olduğunu okumuştum... Hırsızlık, adam öldürme olayları, favelalar... O yazıların etkisiyle, ilk başta biraz tereddüt etsem de, sonrasında şehrin sokaklarına alışıyorum. Demem o ki, bir gün yolunuz Brezilya'ya düşerse sakın tereddüt etmeyin. Tek sıkıntı market alışverişlerindeki kuyruklar çok uzun. Ben de ya sabır çektikten sonra nihayet marketten alacaklarımı alıp, otelime yollanıyorum.

Sonrasında, otelin hemen altında bulunan Amazon Explorer isimli şirkete gidip ertesi gün yapılacak nehir turuna adımı yazdırıyorum. Turun ismi: *Meeting of Waters!* Odamda pencereden dışarı bakıyorum ve az ötede ışıkları yanan **Amazonas Oteli**'nin binasını hayal ediyorum.

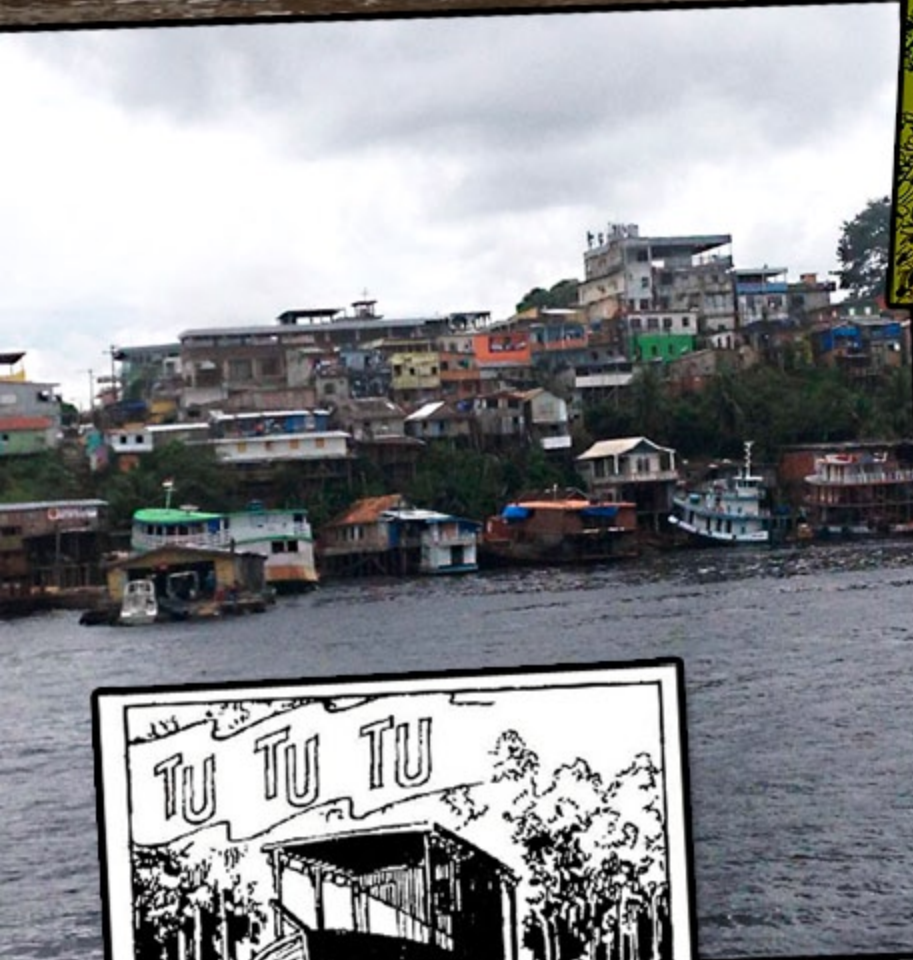
Güneş'in doğmasıyla birlikte, sevimli tur rehberimiz *Ali Omar* amcayla Manaus limanına yollanıyoruz. Manaus limanında bizi başka bir tarihi bina karşılıyor. *Ali Omar*, bu binanın da tıpkı tıpkı tiyatro binası gibi her bir taşının Avrupa'dan getirildiğini anlatıyor. Turda 9 kişiyiz toplam. *Patricia Rowland* ve *SS*'in de yanımızda olduğunu hayal ederek, nehre açılıyorz.

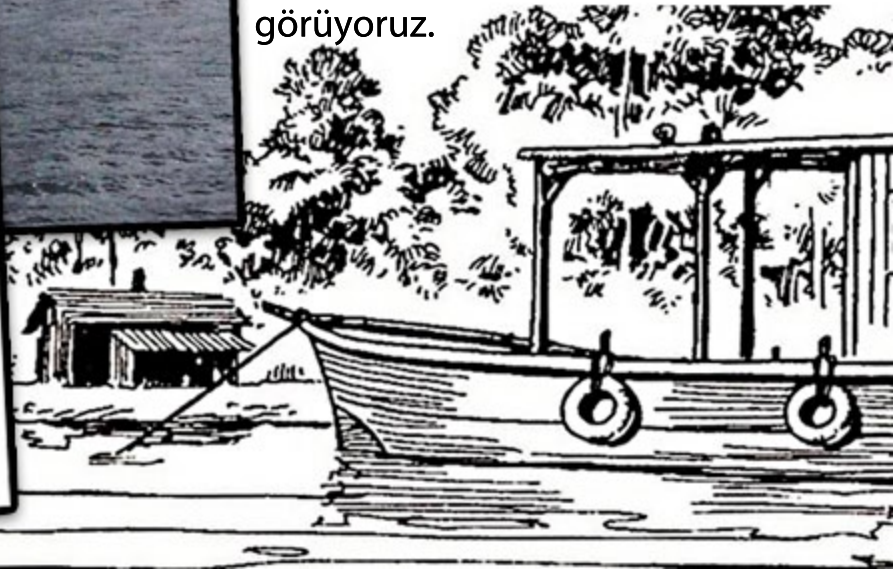
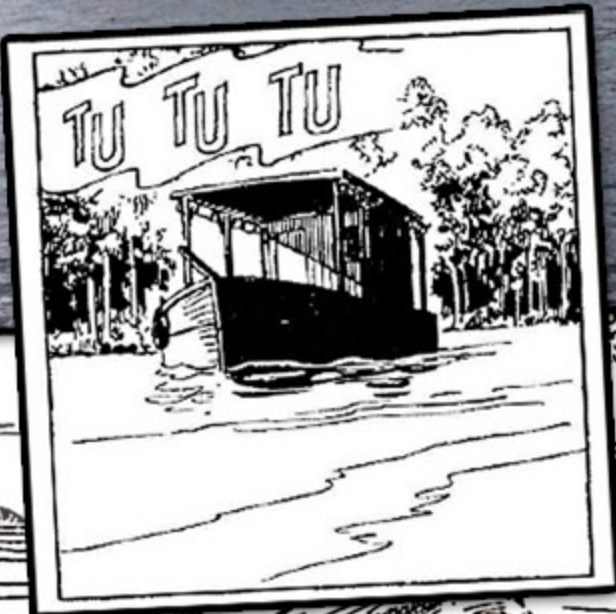
Turdakilerin çoğu Brezilya'nın değişik kentlerinden Manaus'u ziyaret için gelmiş. Tek turist ben olunca da, hepsinin ilgisi bana kayıyor. Ne işi var bunun burda derken, hepsine *Mister No*'dan bahsediyorum. Deliymişim gibi bana baksalar da, sağ olsun Alehandra ve sevgilisi Junior imdadıma yetişiyor. İngilizce bildikleri için de tur boyunca sürekli sohbet ediyoruz. Onlara Türkiye'den ve çizgi roman sevdandan bahsediyorum. Şu aralar, Brezilyalılar, Kapadokya'da pembe dizi çekiyorlarmış. Dizinin ismi *Salve Jorge*. Dolayısıyla Türkiye ve Türkler çok popüler. Türk Hava Yolları'nın Sao Paulo seferleri sebebiyle de geçen sene 500.000 Brezilyalı turist ülkemize gelmiş. Ama gemiye binerken yardım ettiğim yaşlı teyzeler nereli olduğumu sorduklarında, "*Turkey*" deyince, "*Arabico?*" mu diye sordular. Dedim: "*Nooo, Turco!*" yani anlayacağınız hâlâ Türkleri, Araplarla karıştırıyorlar.

Ali Omar ise yüzde yüz Brezilyalı olduğunu, *Ali* ve *Omar* isimlerinin Brezilya'da çok yaygın olduğunu söyledi. Beni himayesine alan bu yaşlı adam, yolculuk boyunca beni yanından ayırmadı. Kim bilir belki *Mister No*'nun ruhu onun içinde yaşıyordu.

Limanda bindiğimiz iki katlı tekne bana *Mister No*'nun *Pantanal'a Yolculuk* macerasındaki tekneyi hatırlattı. Teknenin üst katına çıkıp yerime kuruldum.

Ali Omar başladı anlatmaya... *Rio Negro*'nun üzerine kurulu köprü 3 sene önce yapılmış. Köprü'nün uzaktan görüntüsü çok hoştu. Nehir kenarında ilerlemeye devam edince şehrin arka sokakları olan *favela*'ları görüyoruz.

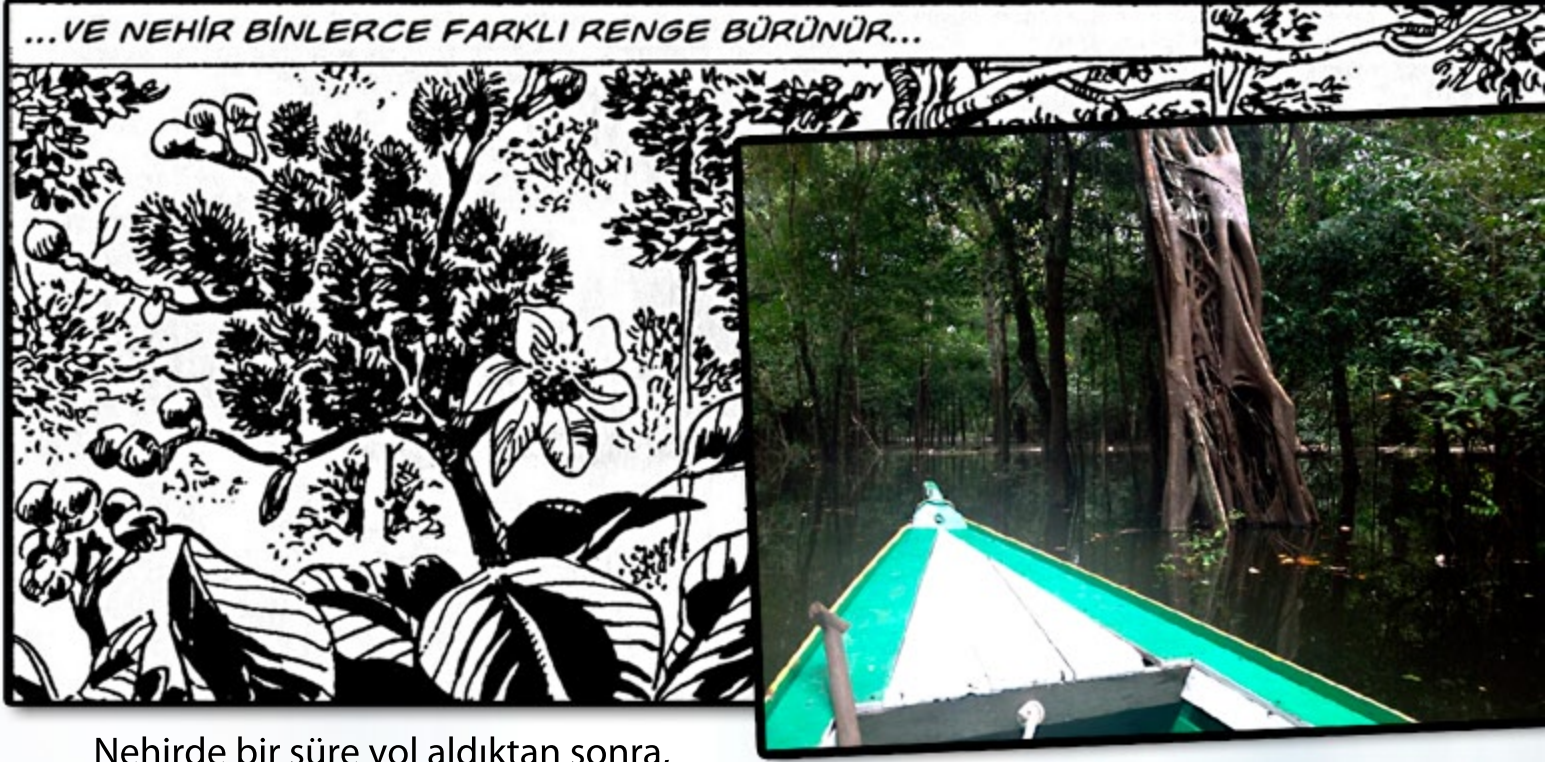

Otoban olmadığı için her şeylerini nehir yoluyla karşılayan Manauslular nehir üzerine benzin istasyonları hatta **Caixa** isimli nehir bankası bile kurmuşlar. İstikamet **Rio Negro** (Kara nehir) ile **Solimoes** (Kumlu nehir) nehrinin buluştuğu nokta. Bu iki nehir birleşip Amazon nehrini oluşturuyormuş. Ve yaklaşık 20 kilometre boyunca suları birbirlerine karışmadan akıyormuş.

İki nehrin buluştuğu noktayı izledikten sonra *Catalan* yerlilerinin, nehir üzerindeki evlerini ziyaret ediyoruz. Nehir üzerine kurulmuş okuldaki öğrencilere el sallayıp, tekneden inip motorlu kanolara bineceğimiz yere ulaşıyoruz. Kanolarda ikişerli şekilde yerlerimize kuruluyoruz. *Ali Omar* amca beni yine yanına alıyor. Sevdik bu adam beni... Kendimi, tur sonunda parasını ödememek için bin bir bahane üreten Mister No'nun müşterilerine benzetiyorum.

Kanolarımızla nehrin sularında, dev ağaçlar altında ilerliyoruz. Mister No'da gördüğüm manzaraların arasında dolaştığımı hatırlayınca tüylerim diken diken oluyor. Çizgi roman sevdalısı olunca hayal dünyamız da geniş oluyor. Abartmıyorum, gözlerim doldu orman içinde kanoyla ilerlerken.

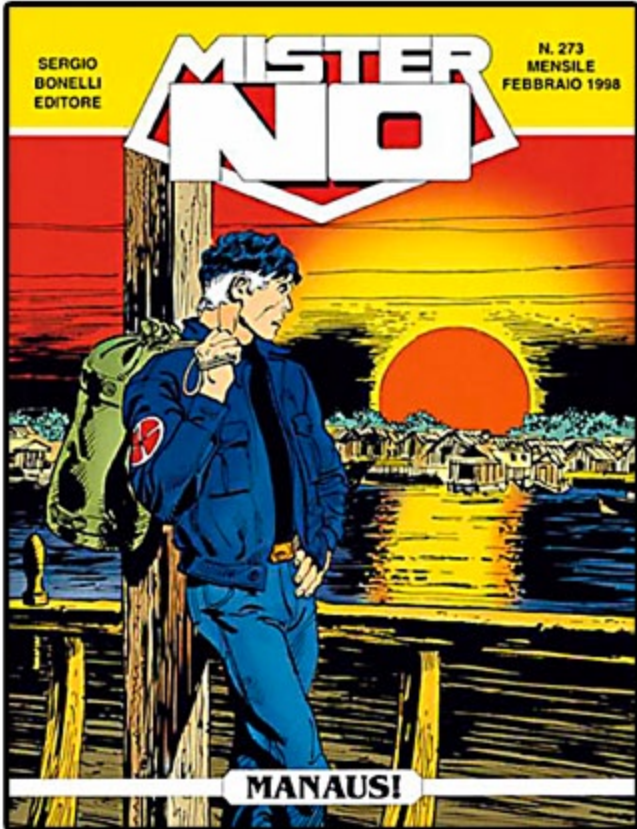
Nehirde bir süre yol aldıktan sonra, birkaç ailenin yaşadığı küçük bir kabileyi ziyaret ediyoruz. Tabii turistler için satılan eşyalar da mevcut. Yanımda olan çikolatadan küçük yerli çocuklara verip, kendime de hatıra olarak bir ok aldıktan sonra yolumuza devam ediyoruz. Yemek yemek için mola veriyoruz. Bir gün yolunuz Brezilya'ya düşerse mutlaka kızartılmış muz yiyin. Nehir üzerindeki nilüferler ise birer doğa harikası. Kökleri nehrin dibinde olan, 10-15 kola ayrılan ve sadece bir tane çiçek açan bitkileri fotoğrafladıktan sonra motorları susturuyoruz. Ormanın sessizliğinde kuşların ve değişik hayvanların seslerini dinliyoruz.

Sonrasında ise, tahta köprüler arasında ormanın içlerine doğru ilerliyoruz. Yaklaşık 10 dakika boyunca termit yuvaları, timsahlar, irili ufaklı böcekler ve her tarafımızı ısiran sivrisinekler arasında ilerleyip teknemize biniyoruz.

Manaus'a dönerken meşhur Amazon yağmuruyla karşılaşıyorum. Burada gerçekten yağmur yağıyor! Üşüyorum ama umurumda değil. Hayallerimi gerçekleştirmenin verdiği mutlulukla dilimde Mister No'nun şarkısı: *Hayat ne kadar güzel hoş, haydi durma sevgiline koş...*

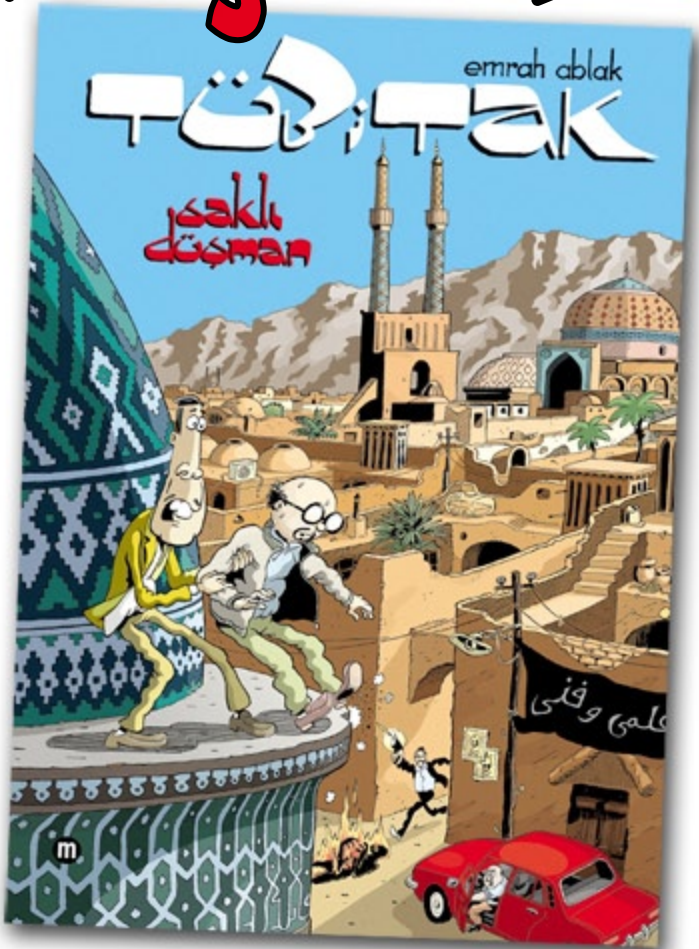
TÜBİTAK

SAKLI DÜŞMAN

MURAT KARADAYI

Balıkesir’de bir çizgi roman dükkânı olmadığından, interneti bir kenara bırakırsak, mevcut kitapçılardaki kısıtlı çizgi roman bölümlerini hiçbir zaman pas geçmem. Emrah Ablak’ın nevi şahsına münhasır eseri *Tübitak Saklı Düşman*’ı görüp neredeyse anında almamın bir olması da Balıkesir’in bu en büyük kitapçısında gerçekleşti. Açıkçası Emrah Ablak’ın *Tübitak* serisini duymuştum fakat alıp okumaya sıra geldiğinde, sanırım kitabı elime alıp inceleyememenin ya da o büyük boyut baskının ve kapak çizimlerinin dayanılmaz cezbediciliğini yaşayamamanın verdiği büyük şanssızlık peşimi bırakmamış bunu anlıyorum. Bir de üstüne mizah dergisi okuma alışkanlığımın olmaması ve böylesine güzel bir eser hakkında bilgimin bir iki satır bir şeyler okumakla sınırlı kalmasını eklersek evlere şenlik bir durumla karşı karşıya olduğumu anlamışsınızdır. (Burada internet alışverişini sevdiğim ancak bunun böylesine eserleri kaçırmaya şansı yaratabildiğine dair bir gönderme yaptım, iyi ki de yaptım. :P)

Neyse çok uzatmayayım ama görerek bir çizgi romanı almaya karar vermek bence daha heyecan verici diye de çıkarımımı yaptıktan sonra geleyim girişte ucundan dokunduğum *Tübitak Saklı Düşman* adlı çizgi romana. *Tübitak*, Emrah Ablak’ın *Lombak* dergisinde çizmeye başladığı bir eser.

Bugün anlatacağım **Saklı Düşman** ise apayrı bir albüm ve devamı da gelecek bir hikâye. Üstelik heyecan, mizah, hızlı bir kovalamaca, bilim, gizem ve dahası bir arada... Özellikle karakterler bir harika.

Saklı Düşman'da hikâyemiz, hayatımızın göbeğinden bir Ankara karesiyle başlıyor. Tam sayfa olarak çizilmiş bu paneli her detayına kadar incelemenizi öneriyorum açıkçası ben böyle yaptım ve çok mutlu oldum, güzel şeyler buldum. İnce ince gizlenmiş ayrıntılar var. Bu şekilde tam sayfa olarak çizilmiş birkaç panel daha var ve gerçekten bu sayfaların tadı bu albümde bir başka olmuş. Tübitak binasını gördüğümüz bu panelde katların birinde parçacık fiziği hakkında asistanlarına bilgiler veren başkahramanımız Profesör ya da 'prosör' (birazdan geliyor) Azmi Cankuş, kendi projesi olan ve dünyada çığır açacağına inandığı "Manyetik Alan Zembereği" adlı makinesini denemek için hazırdır. Aslında bu proje biraz da tehlikeli sayılabilecek cinsten bir projedir. Nedeni parçacık fiziğiyle ülkelerin her zaman ihtiyaç duyduğu enerji üretiminin sağlanabilmesidir. Üstelik öyle böyle bir enerjiden bahsetmiyorum. Bu açıdan bakınca, daha önce Cern'deki çalışmalarda bulunan Türk bilim insanları ekibinde yer almış olan Profesör Azmi Cankuş, ekipten kalan son kişi olma özelliğine de sahip. Diğerlerine ne olmuş dersiniz? Orasını bulmanız zor değil. Aynı akıbet Azmi Cankuş'un başına da her zaman gelebilir. Zaten birazdan kızılca kıyamet kopacak hazır olun.

Azmi Cankuş, Manyetik Alan Zembereği'ni yanındaki iki asistanı Hakan ve Ergin'le denerken sahneye oldukça komik bir şekilde aslında orada olmaması gereken Tübitak binasının temizlik görevlisi Bayram Efendi çıkıyor. Buradaki konuşmalar, Profesör Azmi Cankuş'un çıldırması falan çok eğlenceli panelleri içeriyor. Hele hele bundan sonra gelen Bayram Efendi'nin çaycı Ali Emmi'ye az önce başından geçenleri anlatışı var ki evlere şenlik, müthiş bir okuma keyfi. :) Sanki az önce sizin okuduğunuz sahne değil de bambaşka bir olay olmuş gibi Bayram Efendi'den olayları dinlemek; ister istemez yüzünüzde bir tebessüm uyandırıyor. Gerçek hayattan çok çarpıcı ve samimi iki karakter bence Temizlikçi Bayram Efendi ve Çaycı Ali Emmi. Böyle tiplerden her iş yerinde vardır diye düşünüyorum. Neyse burada sözü çok fazla o oldu bu oldu diye uzatmak istemiyorum. Az önce bahsettiğim kızılca kıyamet işte bu arada kopuyor: Tübitak binası eli silahlı insanlar tarafından basılıyor ve insanlar öldürülüyor. Bizim kafadarlar hep birlikte (Kafadarlar: Azmi Cankuş, Hakan, Ergin, Temizlikçi Bayram ve Ali Emmi) bu adamlara yakalanmamak için kaçıyorlar. Buradaki kaçışın detaylarını vermeyeceğim. Ancak bu bölümdeki kovalamaca çok hoşuma gitti. Buradaki panelleri detaylı incelemenizi öneriyorum, enfes çizimler ve çok hoş saklı detaylar var.

İşte **Saklı Düşman** hikâyesinin büyük kaçıışı buradan başlıyor ve önce Van'a, oradan da İran'ın Yezd şehrine kadar varıyor. Van'a yaptıkları seyahatin kahramanı emekli albay pilot abimiz çok gizemli ve bir o kadar deli bir karakter olmuş. Açıkçası bu karakterle ilgili sanki daha okuyacak çok şeyimizi olacakmış gibi geliyor bana. Okumak da isterim çünkü bu tarz karakterler çok can alıcı noktalarda iyi işler çıkarabiliyor. Bekleyip göreceğiz.

Van'a kahramanlarımızdan sadece Azmi Cankuş ve Bayram gidiyor bunu hemen söylemem gerek. Buradan sonra Yezd şehrine olan yolculukta yaşananları okumak ve çizimleri incelemek yine çok harika. Kaçakçılardan elde ettikleri atlarla karlı dağları geçmeleri ve burada yaşananlar, oradan tren yolculuğuyla Yezd şehrine varmaları esnasında başlarına gelenler çok gerçekçi sahneler. Bence bir o kadar da eğlenceli olaylar. Tabii profesörümüz ve Bayram kardeşimiz neden ve kimden kaçıyor dersanız, cevap hedefteki adam Azmi Cankuş'u öldürmek isteyen çok gizemli ve tehlikeli tek kaşlı Acrab Wei olur. "Kimdir? Nedir? Kimlerdendir?" diye sormayın çünkü ben de merak ediyorum. Bu bir bilinmezlik... Arkasında kimler var? Kimin için çalışıyor? Bilmiyorum. Sonraki ciltlerde okumayı merakla bekliyorum. Acrab gizemli kişisi bizim iki kafadarı enselerinden takibi sürdürüyor. Bu bölümler aksiyon ve bir o kadar da eğlenceli kovalamaca sahneleriyle adeta mest ediyor.

Buradan sonra hikâye Profesör Azmi Cankuş'un Yezd'de, daha önce İsviçre'de beraber çalıştıkları bilim adamı arkadaşı Rasalhak Akula'yla buluşması ve Yezd şehrinin görsel muhteşemliğiyle devam ediyor. Şehirde Acrab abimiz, profesörü ve Bayramı arayadursun, biz de bu arada Yezd'in güzelliklerini, gerçekte de var olan şehrin altındaki kanal sistemini (bu kanalların ne için yapıldığının detayları kitapta mevcut) görüp, "Vay arkadaş, ne güzel..." nidalarıyla okuyoruz. :) Hatta bu kovalamacalar esnasında İran'daki bir 'Zulhane'ye konuk olup burada neler yapılır bunları da öğreniyoruz. Açıkçası ben Zulhane'de İranlılar ne yapar **Saklı Düşman**'da bunu öğrendim. Oldukça eski bir gelenek. Buralarda mistik müzik eşliğinde bir çeşit spor yapılıyor. Ayrıca **Saklı Düşman**'da, Yezd şehrinin tarihsel geçmişinden gelen Zerdüştlük öğretisinin varlığını ve bu işi yapan rahipler olduğunu da okuyup, görüyoruz. Yani kısaca bu paneller kitabın genelinde de olduğu gibi hikâye ilerlerken nefis bir görsel ve tarihsel ziyafet sunuyor bizlere.

Yazı uzadı uzamasına ama kendime engel olamıyorum. Yine de toparlıyorum. Azmi Cankuş ve Bayram, Rasalhak Akula'nın yardımıyla peşlerindeki tek kaşılı atlatmak için ucu Suriye'ye uzanacak bir yolculuğa yelken açarlar. Bakalım sonrasında bizleri neler bekleyecek açıkçası kafamdaki onlarca soru işaretiyle beraber, sabırsızlıkla merakımı gidermek istiyorum.

Son Söz

Tübitak - Saklı Düşman, Emrah Ablak'ın Orta Doğu'ya yaptığı seyahatin izlerini taşıyor. Buradan yola çıkarak toplamda 3 kitapta anlatılacak, bana göre nefis bir hikâye çıkmış ortaya. Bu birinci kitapla ben bunu hissettim. Kitap, akıcı hikâyesi ve çizimleri sayesinde kolaylıkla ve zevkle okunuyor. Panellerdeki çizimler çok başarılı. İçerisinde pek çok detaylar gizli... (Emrah Ablak sanırım Fenerbahçeli, çünkü bu panellerde alakasız yerlerde 'fener' yazıları yakaladım. :)) Ben her bir paneli ayrıntılı inceleyerek okumayı sevdiğimden bu durumdan aldığım haz **Saklı Düşman**'da kat be kat fazla oldu. Sizlere de öneririm. Emrah Ablak hakkında araştırma yaparken kendisiyle meslektaş olduğumuzu öğrendim. Kendisi bir makine mühendisi, benim gibi. Dolayısıyla teknik bir insandan böylesine bir eseri okumak gerçekten çok hoş... İçinde bilim, mizah, eğlence, heyecan, aksiyon, büyü, gizem, mistik hava, tarih ne ararsanız var. Bu yüzden olsa gerek bittiğinde lezzeti damağınızda kalıyor adeta. Diğer ciltleri hevesle bekliyorum. Okumayanlara Mürekkep Yayınları'ndan çıkan bu çizgi romanı edinmelerini kesinlikle tavsiye ediyorum. Herkese bol çizgi roman okumalı günler dilerim.

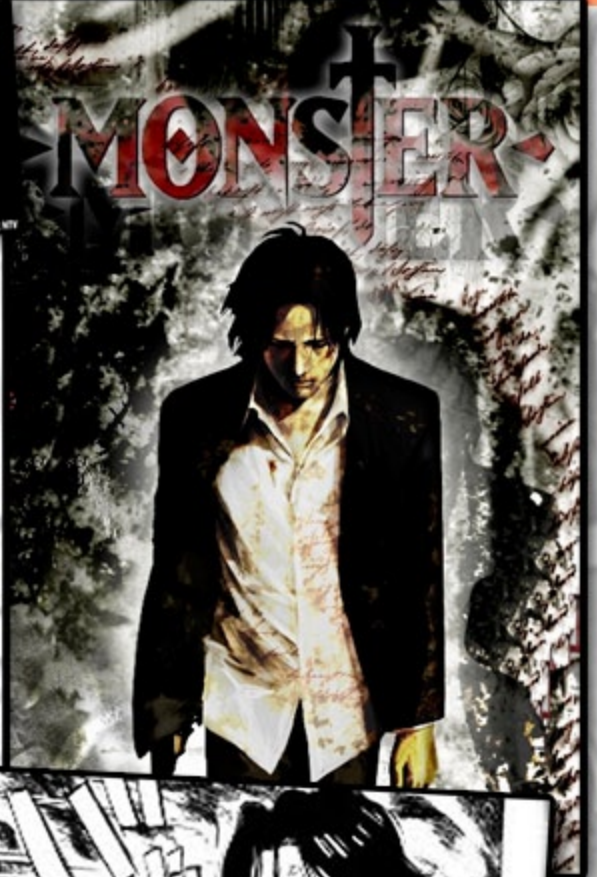
MONSTER

“BİR ZAMANLAR İŞİMSİZ BİR CANAVAR VARMİŞ. CANAVAR BİR İSMİNİN OLMASINI ÇOK İSTİYORMUŞ...”

ENGİN GÜL

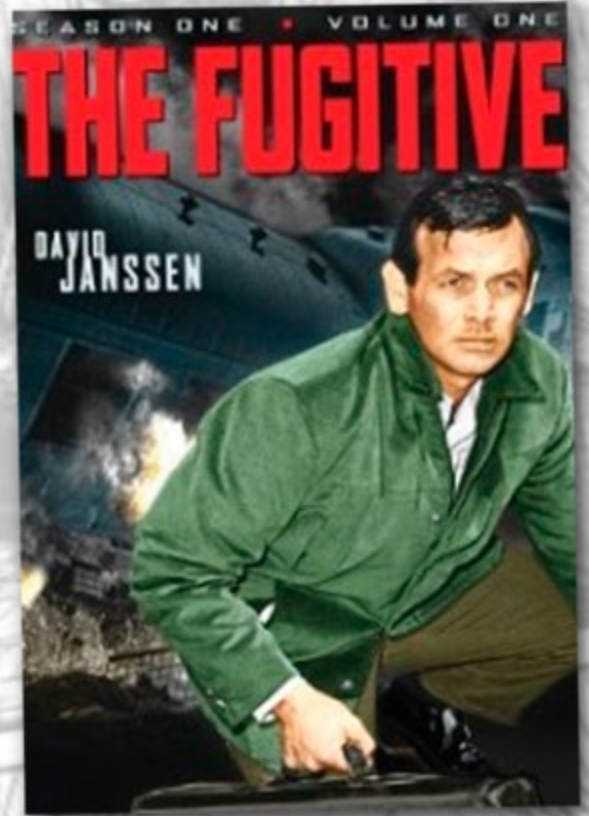
Mesleğinde en iyilerinden birisi olan Dr. Tenma, ünlü ve yetenekli bir beyin cerrahıdır. Almanya’da mesleğini sürdüren Japon doktorumuzun her doktorun başına gelebilecek kritik bir ameliyat önceliği tercihi yüzünden bütün yaşamı alt üst olur. Bir Türk hasta yerine, bir zengin hastaya öncelik veren Tenma, ölen Türk hastası yüzünden vicdan azabı duyar ve bundan sonra hiçbir hastasına sosyal statüsüne göre öncelik tanımayacağına yemin eder... Bu kararından sonra, kafasından vurulmuş bir çocuğu, belediye başkanına tercih eder. Bu kararı ona hastanedeki pozisyonuna, kariyerine, geleceğine ve nişanlısına mal olur. Tedavi ettiği çocuk bir süre sonra ortadan kaybolur. Bunu izleyen günlerde hastane müdürü ve Dr. Tenma'yı suçlayan bir kaç doktor öldürülür. Tenma, eski pozisyonuna getirilir; ama bu, onu cinayetlerdeki bir numaralı şüpheli yapmaya yeter.

Tirajik şekilde başlayan öykü Tenma'nın kaçış öyküsüne döner. Bu noktada Dr. Tenma'nın masumluğunu ispatlamaya çalışırken bir yandan da asıl suçluyu arayan doktor hikâyesi akıllarımıza ünlü The Fugitive (Kaçak) dizisi ve onun masumluğunu ispatlamaya çalışan doktoru Kimble'ını getiriyor.

1993 yılında başrolünde Harrison Ford'un oynadığı film uyarlamasını da burada anmadan geçemeyeceğim. Ancak Naoki Urasawa'nın bol ödüllü mangasından uyarlanan animesinde olayların gelişimi tahminlerin hayli ötesinde, sık sık ters köşe yapan bölümleriyle, atmosferindeki özgünlüğüyle, zengin yan öyküleriyle sürekli genişleyen, derinleşen ve baştan sona ciddiyetini kaybetmeyen ana öyküyle, birbirinden renkli ve her biri inceden işlenmiş karakterle çok ama çok özgün bir anime var **Monster**.

Yaratıcı Naoki Urasawa evrensel nitelikte bir öykü ve kurgu oluşturmuş. Animenin atmosferi kimileri için ağır ve karanlık gelebilir. Ancak öykü ve karakterlerin sürükleyicilikleri, farklı zaman dilimlerinde geçen animenin olağanüstü hazırlanmış ayrıntılı mekân ve karakter çizimleri, animenin atmosferine uygun müziğiyle hayli emek verilmiş kalburüstü bir anime var karşımızda.

Genel konsept içerisinde yadırgatmayan erotizm, şiddet ve hatta işkence sahneleri mevcut animede. Yazar olarak Urasawa'nın masal yazma-okuma tutkusunu, arı ırk yaratma projeleri olan eski Nazilerin mistik ayin ve bilimsel çabaların katıldığı, şeytan mitinin de farklı bir suretle dahil edildiği bir öyküde, kendini ve bizi de tatmin edecek bir şekilde anlatıp, tatminkâr bir finale bağlaması övgüleri hak ediyor...

Meşhur gülümsemesiyle Grimmer

Animenin baş karakteri gibi görünen Tenma'nın ardı ardına görünmediği birkaç bölüm dahi oluyor. Bu arada sahne alan diğer tüm karakterler (şeytani ikizler Johan ve Nina Liebert kardeşler, öykü içerisinde belki de beni en çok etkileyen insan olmaya çalışan Grimmer karakteri vs.) oldukça sağlam yaratılmış ve hikâyeye yerleştirilmişler.

Johan Liebert'in melek görünümlü bir şeytan olup olmadığı, bir erkek mi, yoksa bir dişi mi, yoksa insandan farklı bir yaratık, bir canavar mı olduğu sorgusu anime boyu devam canlı bir karakter sorgusu adeta.

74 bölümlük animenin başarısı üzerine 2013 yılında HBO kanalı tarafından dizi uyarlamasının yapılacağı bir proje gündeme geldi. Yönetmen olarak Del Toro'nun adı geçiyordu ama projeden ses soluk yok ne yazık ki...İsmi arayan canavarın öyküsünü merak edenlere... **MONSTER.**

ÖLÜMDEN ÖNCE BİR HAYAT VAR MIDİR ?

ya da gündelik hayatımızın tuhaf alışkanlıkları

DOĞA DEMİRAY

Bugünkü Filistin topraklarında bulunan ilk mezarlar 100.000 yıl öncesine ait. 35.000 yıl önce yok ettiğimiz yakın akrabamız neanderthallerin de ölülerini gömdüğünü ve mezarlarına hediyeler bıraktığını biliyoruz. İnsanoğlu neredeyse kendini bildi bileli ölülerini gömüyor diyebiliriz yani. Medeniyetin başlama vuruşu 'ölü gömme'yle yapılmış.

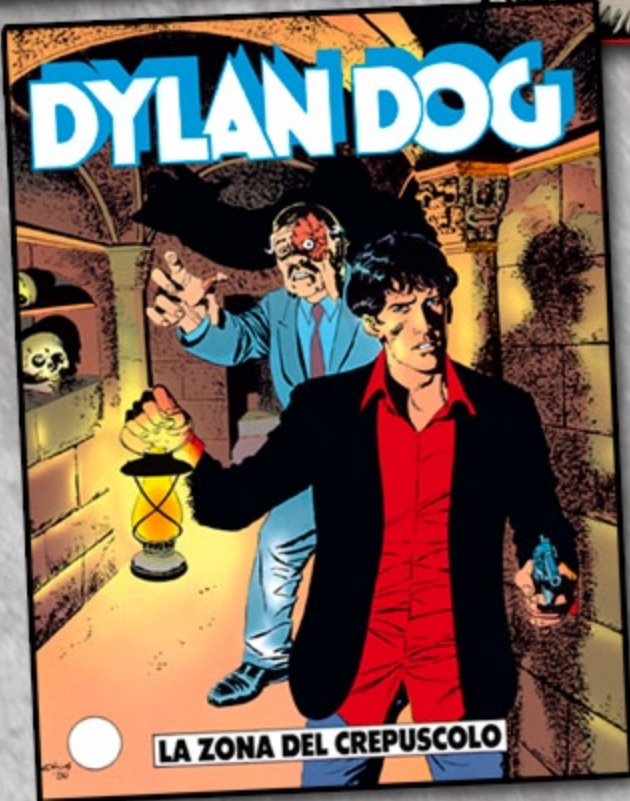
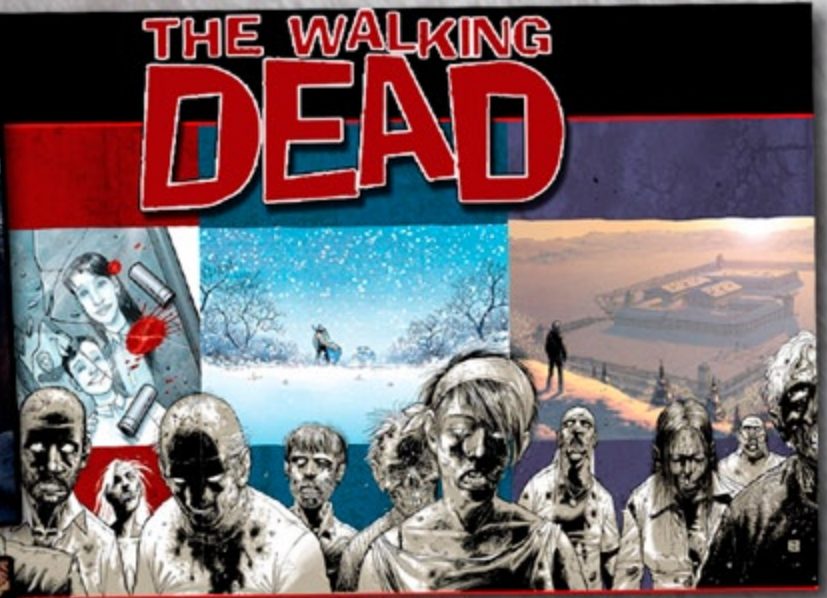
Peki ölüer ne zamandan beri mezarlarından çıkıyor. Ölü gömme işiyle karşılaştıracak olursak daha birkaç dakika önce mezarlarından çıkmış sayılırlar. *Zombi* kavramının yaygın olarak hayatımıza girmesi *George Romero*'nun 1968 tarihli başyapıtı *Night of the Living Dead* ile başlıyor. O zamandan beri sinemada, edebiyatta, çizgi romanda hep yanımızdalar.

Romero

Başlama vuruşunu ölü gömmeye yapan medeniyetin bitiş düdüğü de zombi literatürü olabilir haliyle. Dolayısıyla her zombi hikâyesi aslında bize hayatımızla ilgili bir ayna tutar. Aynada gördüklerimiz , maçın nasıl geçtiği, maçı nasıl seyrettiğimiz de zombilikten kurtulmak için bir fırsat sunuyor bize. Gündelik hayatın tuhaflıklarından, tüketim toplumunun dayatmalarından, ev kredilerinden, okul taksitlerinden, mesai rutinlerinden, mahalle baskısından, gündelik hayatın artık bize normal gelen her türlü tuhaflığından kurtulabilmek için şahane bir ilaçtır zombi hikâyeleri.

Son zamanların popüler serisi *Yürüyen Ölüler*'in girişinde serinin yazarı **Robert Kirkman**'ın dediği gibi: "*İyi zombi filmleri bize ne kadar berbat durumda olduğumuzu düşündürür Bulduğumuz çevredeki konumumuzu ve ait olduğumuz çevrenin dünyadaki yerini sorgulamamızı sağlar.*" **Kirkman**'ın *Yürüyen Ölüler*'i bu sorgulatmayı şahane bir tempoyla yapıyor uzun süredir. Ama her zombi yuvalarından fırlamış gözleri ve ağır hareketleriyle etimizin peşinde koşacak değil. Asıl istedikleri hayat.

Fumetti aleminin şahsına münhasır kahramanı *Dylan Dog*'un şahane hikâyesi *Alacakaranlık Kuşağı*'nda zombilerin bambaşka bir türüyle karşılaşırız.

Kâbuslarının gerçek olduğundan şüphelenen genç bir kız yardım için *Dylan Dog*'a başvurur. Araştırma için *Invevory* adlı küçük bir kasabaya gelen dedektifimiz kısa sürede kendini tuhaf olayların içinde bulur. Tüm kasaba halkı uzun bir süre önce kendi istekleriyle yaşamaktan vazgeçmiş ve maceraya ismini veren *Alacakaranlık Kuşağı*'nda günlük rutinlerine devam etmeyi tercih etmişlerdir.

Her gün kütüphaneye giden Mabel, her pazar aynı, "**TANRI İNANCI ÖLÜMÜ NASIL YENEİLİR?**" ayinini veren peder ve kasabanın diğer sakinleri bütün bu rutinleriyle mutludurlar. Ha ölü olmuşlar ha diri... Yaşamlarında değişecek bir şey olmadığını, tam aksine yaşamın "*dertlerinden*" kurtulduklarını düşünürler. Kasabanın doktoru: "*Dış dünyadaki yaşam ... Evet, işte asıl bu bana saçma geliyor... Yaşamak... Başlayıp hemen bitiveren o kısacık an!*" der bir karede ve ekler, "*Müthiş bir sıradanlık bu... Sistemli bir şekilde ayakta kalan bir gereksizlik... Tam bir anlamsızlık... Ölmek zorunda olduğumuz düşüncesi bir varoluş amacı bulmamız konusunda sıkıntı yaratıyor.*"

Genelde tüm dünyayı zombileştirmek isteyen, fetih ruhu genlerine işlemiş zombilerin aksine küçük kasabanın zombilerinin tek isteği rahatsız edilmeden günlük rutinlerine devam edebilmektir. Her an mutluluk peşinde koşmanın, mutsuzluktan ölesiye korkmanın nasıl bir cehennem yaratabileceğini şahane bir dille anlatır Sclavi.

2009 yılında İspanyolca - Türkçe olarak yayımlanan *Mery Cuesta*'nın *İstanbul Zombi 2066*'sı ise bir başka ayrıksı zombi hikâyesi. *Cem Dinlenmiş, Ceren Oykut, Göksu Gül, Emir Yardımcı, Tan Cemal Genç* ve *Cevdet Ereğ*'in katkılarıyla hazırlanan çizgi roman , adından da anlaşılacağı gibi 2066 yılının İstanbul'unda geçiyor. Mimarlar, şehirciler ve reklam ajanslarından oluşan '*Kültürel Elit*' tarafından sıkı bir şekilde kontrol edilen şehirde herkes '*easymate*' kullanmak zorundadır. 2023 yılında (hedef yıl :) başlayan uygulamayla deri altına yerleştirilen '*easymate*'ler sayesinde Kültürel Elit insanların nerede ne kadar zaman geçirdiklerini takip edebilir. Kâğıdın yasak olduğu dünyada insanlar, kişiler arası iletişimin ve güvenliğin tek yolunun bu olduğuna inandırılmıştır. Böyle bir ortamda İstanbul'a gelen *storyteller Maria Sweetheart* çok geçmeden bir efsanenin peşine düşecektir. Bir türlü bitmeyen *Marmaray* tünellerinde yaşadığına ve '*easymate*'lerden kurtulmanın bir yolunu bulduğuna inanılan *Hamsiler*. *Hamsiler*'in mezardan kaldıracacağı ölümler yardımıyla kendisini alt edeceğine inanan Kültürel Elit elini çabuk tutmaya karar verir ve ölümünün 70. yıl dönümünde "*en büyüğü, kralı ve kraliçeyi*" *Zeki Müren*'i mezarından kaldırır. Ancak işler planladıkları gibi gitmez ve hayranları da *Sanat Güneşi*'ni yalnız bırakmazlar,, onlar da mezarlarından kalkmışlardır ve *Zeki Müren* en sevdiği işi yapmaya şarkı söylemeye devam eder. *Yaşayanlar ölümlere söz geçiremez.*

Zombilerin ister sinemada, ister edebiyatta ya da çizgi romanda bize söyleyecekleri çok şey var daha. Ama en önemlisi şu sanırım. Bırakın ölümden sonraki hayatı merak etmeyi. Ölümden önce yaşadığınız hayat mı, asıl ona bakın siz. Yoksa fark etmeden *Alacakaranlık Kuşağı*'nda yaşamaya başlıyorsunuz. Zira şairin dediği gibi: "*Yaşamak şakaya gelmez, büyük bir ciddiyetle yaşayacaksınız.*"

KARALAMALAR

PİZAGOR

RIZA UMAR GÜRSU

KARALAMALAR

Merhaba Arkadaşlar,

E-Dergimizin 8. Sayısı için çalışmalarına başladık.

Sizlerden isteğimiz daha önce herhangi bir yerde yayınlamadığınız konu bir çizgi roman, bir çizgi roman kahramanı, genel olarak çizgi roman veya türler üzerine araştırma yazısı, deneme, makale, ürün ve-veya macera incelemesi türünde yazılarınızı, konusu serbest olmak üzere öykülerinizi, çizimlerinizi, çizgi bant veya çizgi roman çalışmalarınızı, karikatürlerinizi, mizah kültürü veya mizah dergileri üzerine yazılarınızı, çizgi roman uyarlaması filmler üzerine inceleme yazılarınızı, çizgi roman sanatçısı, alıcısı, satıcısı kişilerle yapılmış röportajlar, bilgisayar oyunları üzerine inceleme yazılarınızı ve bu sayılan içerik dışında özgün ve yayınlamaya değer gördüğünüz diğer yazılı-çizili çalışmalarınızı;

admin@altinmadalyon.com

mail adresine, kısa iletişim bilgilerinizi de ekleyerek (isim,soyisim, tel yada mail adresi) göndermeniz..

Destek verebileceğini belirten tüm dostların ve katılımda bulunmak isteyen herkesin çalışmalarını bekliyoruz.

Selamlar..

**GEÇMİŞ
SAYILARIMIZI
OKUDUNUZ MU?**

ÖZEL SAYI
"AVENGERS"

1.SAYI

2.SAYI (ÇİFT KAPAK)

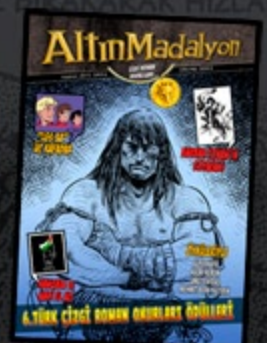
3.SAYI

4.SAYI

5.SAYI

6.SAYI